

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/122/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011079
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120011079.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaných F. Z., nar. XX. O. XXXX v S., trvalé bydlisko G. č. XXX/X, S., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov a A. Y., nar. XX. A. XXXX v J., trvalé bydlisko Z. č. XXXX/XX, I. D., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), o odvolaní prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava v neprospech oboch obžalovaných a odvolaniach oboch obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 13. októbra 2020, č. k. 15Tk/1/2020-2942, na verejnom zasadnutí konanom 4. marca 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava a obžalovaných A. Y. a F. Z. zamietajú.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 13. októbra 2020, č. k. 15Tk/1/2020-2942, uznal obž. F. Z. (ďalej tiež obž. Z.) za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že od septembra 2016 až do jeho zadržania dňa 16.09.2019 o 05.20 hod. si neoprávnene v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov od A. D. a K. K., trestne stíhaných v osobitnom konaní, o vine a treste ktorých doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté, v Trnave ako aj na iných miestach na území Slovenskej republiky pre vlastnú potrebu ako aj za účelom ďalšieho predaja kupoval, vo vinohradníckom domčeku v S. č. XXXX prechovával a tiež na presne nezistených miestach opakovane predával presne nezistené množstvo metamfetamínu - pervitínu spôsobilého nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, a to najmenej Mgr. Z. O., A. I., Ing. S. L. a K. Z., pričom počas domovej prehliadky u obžalovaného vo vinohradníckom domčeku v S. č. XXXX bola zaistená zatavená injekčná striekačka obsahujúca kryštalický materiál s hmotnosťou 211 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou 45,3% hmotnostných s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 96 mg absolútneho metamfetamínu a dve plastové vrecká s tlakovým uzáverom obsahujúce žltohnedý kryštalický materiál s hmotnosťou 62 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou 49,2% hmotnostných s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 31 mg absolútneho metamfetamínu s tým, že hodnota metamfetamínu o celkovej hmotnosti 273 mg (0,273 g) na čiernom trhu omamných a psychotropných látok na území Slovenskej republiky v mieste a čase jeho zaistenia predstavuje 6,83 €, a tiež si v presne nezistenom čase neoprávnene v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov pre vlastnú potrebu zadovážil presne nezistené množstvo konope (rastliny rodu Cannabis) s účinnou látkou tetrahydrokanabinol

(THC) a až do jeho zadržania dňa 16.09.2019 o 05.20 hod. vo vinohradníckom domčeku v S. č. XXXX, vo Vlasovom Ateliéri Magiq v Skalici na ul. Dr. Clementisa č. 1160/61, v byte č. X na X. poschodí vo vchode č. XX v S. na ul. A. č. XXXX/XX a v osobnom motorovom vozidle zn. Seat Ibiza EČ: SE-526DD prechovával konope (rastliny rodu Cannabis) s účinnou látkou tetrahydrokanabinol (THC), pričom počas domovej prehliadky u obžalovaného vo vinohradníckom domčeku v S. č. XXXX bola zaistená červená drevená figúrka obsahujúca konope s hmotnosťou 1.253 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,3% hmotnostných, obsahujúce 104 mg THC, ďalej počas domovej prehliadky u obžalovaného vo Vlasovom Ateliéri Magiq v Skalici na ul. Dr. Clementisa č. 1160/61 bolo zaistené konope s hmotnosťou 270 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 14,4%, obsahujúce 39 mg THC a plastové vrečko obsahujúce konope s hmotnosťou 37.950 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 11,3% hmotnostných, obsahujúce 4.288 mg THC, ďalej počas domovej prehliadky u obžalovaného v byte č. X na X. poschodí vo vchode č. XX v S. na ul. A. č. XXXX/XX bolo zaistené plastové vrečko obsahujúce konope s hmotnosťou 1.128 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,9% hmotnostných, obsahujúce 100 mg THC a ďalej konope s hmotnosťou 182 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 9,7% hmotnostných, obsahujúce 18 mg THC a počas prehliadky osobného motorového vozidla zn. Seat Ibiza EČ: SE-526DD bola zaistená červená drevená figúrka obsahujúca konope s hmotnosťou 252 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 12,0% hmotnostných, obsahujúce 30 mg THC s tým, že hodnota konope o celkovej hmotnosti 41.035 mg (41,035 g) na čiernom trhu omamných a psychotropných látok na území Slovenskej republiky v mieste a čase jeho zaistenia predstavuje 410,35 €, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov v Prílohe č. 1 cit. zákona do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov v Prílohe č. 1 cit. zákona do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov v Prílohe č. 1 cit. zákona do I. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd za to obž. Z. odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov a na výkon trestu odňatia slobody ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil trest prepadnutia vecí - 2 ks drevených figúrok, 1 ks plastová injekčná striekačka, 2 ks plastových vreciek s tlakovým uzáverom, 2 ks plastových vreciek, 1 ks elektronická mikrováha striebornej farby, 1 ks dvojdielna plastová nádoba, 1 ks žltý plastový lievik, 1 ks plastová kartička - preukaz poisťovne, 1 ks plechová tácka striebornej farby o rozmeroch cca 8 x 12 cm a finančná hotovosť vo výške 40 eur s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Súčasne okresný súd obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d) a § 74 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. aj ochranný dohľad na 2 (dva) roky. Tým istým rozsudkom okresný súd uznal za vinného aj obž. A. Y. a to z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že obžalovaný A. Y. si od septembra 2017 až do jeho zadržania dňa 16.09.2019 o 05.00 hod. si neoprávnene v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov od A. D. a K. K., trestne stíhaných v osobitnom konaní, o vine a treste ktorých doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté, v meste Trnava ako aj na iných miestach na území Slovenskej republiky pre vlastnú potrebu ako aj za účelom ďalšieho predaja kupoval, následne v mieste jeho trvalého bydliska v I. D. na ul. Z. č. XXXX/XX prechovával a tiež na presne nezistených miestach opakovane predával presne nezistené množstvo metamfetamínu - pervitínu spôsobilého nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, a to najmenej A. M., A. K. a J. L., pričom počas domovej prehliadky u obžalovaného v I. D. na ul. Z. č. XXXX/XX bolo zaistené plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce hnedý vlhký kryštalický materiál s hmotnosťou 2.109 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou 50,6% hmotnostných s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 1.067 mg absolútneho metamfetamínu s tým, že hodnota

metamfetamínu o hmotnosti 2.109 mg (2,109 g) na čiernom trhu omamných a psychotropných látok na území Slovenskej republiky v mieste a čase jeho zaistenia predstavuje 52,73 €, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov v Prílohe č. 1 cit. zákona do II. skupiny psychotropných látok.

Za to obž. Y. okresný súd odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia vecí - plastového vrečka s tlakovým uzáverom s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát. Súčasne mu podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil aj ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že vina oboch obžalovaných bola preukázaná vykonaným dokazovaním. Pokiaľ ide o zadovážovanie si pervitínu, obaja obžalovaní túto skutočnosť priznali, pričom počas hlavného pojednávania zotrvali na tom, že si pervitín zadovážovali od A. D. resp. K. K. pre vlastnú potrebu. Priznanie obžalovaných korešponduje tiež s výpoveďou spoluobž. A. D. a K. K., ktorí predaj pervitínu obžalovaným rovnako potvrdili. Zadovážovanie pervitínu potvrdzujú aj prepisy záznamov o telekomunikačnej prevádzke.

Okresný súd poukázal na výpoveď spoluobž. A. D. (ďalej len D.), ktorá vypovedala, že jej obž. Z. povedal, že drogy brával aj pre niekoho a tiež to, že aj on sám je užívateľom drog. D. k obž. Y. vypovedala, že tento ku nej chodil jedenkrát za tri dni a brával si po 5 kubíkov, pričom takto to fungovalo určite 2 roky. Aj obž. Y. D. povedal, že to predáva a hovorieval, že keď to predá, tak príde. D. uviedla, že predávala obž. Z. drogy 3 roky a obž. Y. 2 roky, pričom ona túto dobu počíta spätne od jej zadržania 16.9.2019. Tiež uviedla, že asi pol roka drogy ona nepredávala, lebo to robiť nechcela a vtedy drogy obž. Z. a Y. predával spoluobž. K. K. (ďalej len K. K.).

Okresný súd ďalej poukázal na výpoveď K. K., ktorý vypovedal, že drogy - pervitín predával na pokyn A. D., pretože s ňou mal milenecký vzťah asi dva a pol roka a ona mu vymyslela meno „O.“, pod ktorým vystupoval pred jej odberateľmi. K. K. potvrdil, že drogy predával aj obž. Z..

Pokiaľ ide o obž. Y., tento rozporoval časové obdobie, počas ktorého si mal drogy od A. D. a uvádzal, že z obžalovaných pozná len A. D., nepozná ju dlho, ale chodil si k nej kupovať drogy - pervitín, pričom drogy nikomu nepredával, nebol členom organizovanej skupiny, on niekedy drogy užíval a niekedy nie, pričom pred jeho zadržaním ich užíval asi pol roka, teda asi od marca 2019 do septembra 2019, pričom pred mesiacom marec 2019 drogy neužíval možno jeden a pol roka až dva roky. Táto obrana podľa okresného súdu bola vyvrátená prepismi záznamov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, z ktorých vyplýva, že obž. Y. si drogy zabezpečoval aj 17. decembra 2018 (prepisy hovorov na čl. 1715-1737) ako aj lekárskou správou predloženou jeho obhajcom na hlavnom pojednávaní, z ktorej vyplynulo, že obž. Y. mal zachytené drogy v jeho moči aj v mesiaci november 2018. Pokiaľ ide o obž. Z., z jeho výpovede vyplynulo, že si drogy kupoval od A. D. asi 2 - 3 krát za týždeň, pričom zo začiatku mu drogy vozila aj do Senice, no posledné dva roky jazdil on pre drogy do Trnavy do jej bytu resp. mu táto drogy nechávala v poštovej schránke, z čoho je podľa súdu zrejmé, že si obž. Z. drogy od A. D. zabezpečoval viac ako dva roky, čo je v súlade s jeho vyjadrením, že od strednej školy užíva pervitín a marihuanu, na ktorých je psychicky závislý. Okresný súd ako vierohodnú posúdil výpoveď A. D. a obdobie protiprávnej činnosti obžalovaných upravil u obž. Z. na obdobie troch rokov spätne od jeho zadržania a u obž. Y. na obdobie dvoch rokov od jeho zadržania tak, ako uvádzala A. D.. Obaja obžalovaní však v priebehu hlavného pojednávania popierali predaj pervitínu tretím osobám, pričom okresný súd mal ich obranu aj v tomto smere za vyvrátenú. V prípade obž. Z. súd poukázal na prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky resp. záznamy hovorov, a to nasledovne:

- Mgr. Z. O. s obžalovaným komunikuje o kolobežke, následne o tom, ako má chuť na kúsok kolobežky...,
- A. I. s obžalovaným komunikuje a pýta sa ho na nejaký bicykel s tým, že mu stačí aj kúsok...,
- Ing. S. L. sa pýta na cenu a následne uvádza, že berie aj tak, ďalej sa pýta na kúsok pečiva za 20...,
- K. Z. (brat obžalovaného) od obž. celkom jasne žiada pol kubika pervitínu, na čo obž. reaguje, že má už len štyri diely a napokon sa dohodnú, že obž. bratovi nechá 2 diely.

Okresný súd bol toho názoru, že spojenia ako „kúsok kolobežky“, „kúsok bicykla“ v spojení (ale i bez spojenia) s cenou drogy nie je možné vysvetliť inak ako takým spôsobom, že svedkovia si od obž. Z. objednávali dodanie pervitínu. Vyjadrenia svedkov ku komunikácii resp. vysvetľovanie komunikácie svedkami na hlavnom pojednávaní, spôsobom akým tak urobili, bolo nevierohodné. V prípade obž. Y. okresný súd poukázal na prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky resp. záznamy hovorov, a to nasledovne:

- A. M. si u obž. objednáva drogy za 25 € a dohaduje sa na mieste ich odovzdania (čl. 1723, 1727), ďalšia objednávka drog za 40 € vyplýva z prepisov hovorov na čl. 1733, 1734
- J. L. - obž. sa ho pýta, za koľko chce drogy a kedy má vyraziť a L. obž. oznamuje, že chce „celý“ (čl. 1730, 1731), následne chce za 40 (čl. 1736),
- A. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že mu drogy predával obž. Y..

Okresný súd do skutkovej vety uviedol u každého obžalovaného len tie osoby, predaj pervitínu ktorým bol vykonaným dokazovaním preukázaný, hoci z vykonaného dokazovania je dôvodné predpokladať, že u každého obžalovaného bolo takýchto osôb viac. Keďže u oboch obžalovaných bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že pervitín predávali viacerým osobám (najmenej trom), okresný súd mal za preukázaný tento kvalifikačný znak.

Pokiaľ ide o rastliny rodu Cannabis zaistené u obž. Z., vykonané dokazovanie nepreukázalo, kedy, od koho a v akom množstve si obž. Z. tieto zabezpečil a ani to, že by obž. Z. marihuanu ďalej predával. Z tohto dôvodu okresný súd vo výroku obž. Z. uviedol dve skutkové vety, a to osobitne vo vzťahu k pervitínu a osobitne vo vzťahu k marihuane. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obaja obžalovaní sú drogovo závislými osobami, ale i to, že obaja drogovú trestnú činnosť páchali viac ako jeden rok, a to obž. Z. 3 roky a obž. Y. 2 roky. Okresný súd bol toho názoru, že bolo preukázané naplnenie tohto kvalifikačného znaku (s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 19. novembra 2009, sp.zn. 23To/121/2009, R 13/2012, Zbierka stanovísk NS a súdov SR č. 1/2012).

Ku kvalifikačnému prvku organizovanej skupiny okresný súd uviedol, že účasť obž. Z. a Y. v organizovanej skupine vykonaným dokazovaním preukázaná nebola. Predovšetkým skonštatoval, že vyhlásenie o vine O. M., A. D. a K. K., vec ktorých bola vylúčená na samostatné konanie a ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku nebola právoplatne skončená, nemôže byť dôkazom ani o existencii organizovanej skupiny a ani dôkazom o účasti obžalovaných Z. a Y. v nej. Vykonaným dokazovaním nebol preukázaný žiaden povinný znak organizovanej skupiny. Medzi O. M., A. D., K. K. a obž. Z. a Y. nevznikla akákoľvek dohoda o spáchaní trestného činu, ani medzi nimi nedošlo k del'be úloh a už vôbec nie k plánovitosti a koordinovanosti ich činnosti.

Okresný súd uviedol, že súhlasí s obžalobou, že O. M., A. D. a K. K. organizovanú skupinu vytvorili, avšak uvedené nie je možné konštatovať aj o obž. Z. a Y.. Primárnym cieľom resp. účelom spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovanie s nimi v druhom odseku § 172 Tr. zák. podľa obžaloby v zmysle jej skutkovej vety nebola výroba, zadovážovanie a prechovávanie pervitínu, ale jeho umiestňovanie konečným spotrebiteľom. Nemalo by zmysel, aby O. M. pervitín vyrábal a tento sa ku konečnému spotrebiteľovi nedostal, pretože O. M. by z takejto činnosti nemal žiaden profit vychádzajúc z predpokladu, že ani A. D. a ani K. K. by si ho od O. M. nezadovážovali len preto, aby ho prechovávali. Cieľom O. M. bolo pervitín nielen vyrábať, ale ho aj umiestňovať na trh, pretože ani A. D. a ani K. K. by si pervitín od O. M. nekupovali len preto, aby ho doma skladovali. Sami možno užívateľmi omamných a psychotropných látok boli, avšak množstvá vyrábané O. M. ako varičom by iste vysoko presahovali ich osobnú spotrebu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obž. Z. a Y. sú drogovo závislými osobami, a teda drogy sami užívajú. Obžalovaným však bolo jedno, od koho si drogy zadovážia a pokiaľ by ich zdrojom nebola A. D., bol by to ktokoľvek iný, čo vyplýva aj z toho, že sama A. D. obžalovaných odkazovala na K. K., keď sama pervitín nemala a tiež z toho, že z oboznámených prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky v prípade obž. Y. vyplynulo, že tento si pervitín zadovážoval aj od iných osôb (viď prepisy na čl. 1715-1737). Obž. Z. a Y. neboli žiadnym spôsobom zainteresovaní na umiestnení pervitínu vyrobeného O. M. na trh konečným spotrebiteľom, nemali žiadne provízie, na profite O. M. z výroby pervitínu sa nepodieľali, naopak sami sa podieľali na vytváraní tohto profitu tým, že drogy ďalej predávali a aj si ich sami kupovali a pre pervitín išli len vtedy, keď mali peniaze. A. D. žiadneho z obžalovaných neúkolovala a ani sama obžalovaným iniciatívne nevolala s tým, že ďalšie množstvo je vyrobené a je ho potrebné konečným spotrebiteľom predáť. Vzťah obžalovaných a A. D. a K. K. bol tak podľa názoru okresného súdu vzťahom rýdzo dodávateľsko-odberateľským a nie vzťahom členov organizovanej skupiny.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, podľa okresného súdu obž. Z. neoprávnene kúpil, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku (pervitín a marihuanu) a predal psychotropnú látku (pervitín) a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona. Obž. Y. neoprávnene kúpil, prechovával po akúkoľvek dobu a predal psychotropnú látku (pervitín) a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a

psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona. Obaja obžalovaní trestné činy spáchali v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v ich konaní bola prítomná ak vedomostná ako aj vôľová zložka konania.

K výroku o treste okresný súd uviedol, že v prípade oboch obžalovaných bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že pred spáchaním trestného činu viedli riadny život. Na tento záver v prípade obž. Z. nemá vplyv skutočnosť, že tento už bol súdne trestaný, a to jednak z dôvodu, že sa na neho hľadí, akoby trestaný nebol, ale aj z dôvodu, že ide o druhovo úplne inú trestnú činnosť a navyše nedbanlivostný trestný čin. Ani priestupky spáchané obž. Z. záver súdu o riadnom vedení života neovplyvnili, pretože tieto boli v prevažnej väčšine páchané jednak počas páchania prejednávanej trestnej činnosti a súčasne išlo o priestupky na úseku cestnej premávky a menšej závažnosti.

K poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. okresný súd uviedol, že obžalovaní síce priznávali, že si drogy zadovážovali, avšak popierali, že by tak robili po dlhší čas a popierali aj to, že by drogy ďalej tretím osobám predávali, preto nemohol konštatovať existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/35/2014 zo dňa 08.07.2014).

Keďže okresný súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestu odňatia slobody u oboch obžalovaných z 15 rokov na 13 rokov a 4 mesiace a obžalovaným tak ukladal trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov. U žiadneho z obžalovaných okresný súd nezistil skutočnosti odôvodňujúce aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Vykonaným dokazovaním neboli preukázané žiadne také okolnosti a ani pomery obžalovaných, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver, že by použitie ustanovenej trestnej sadzby bolo pre nich neprímerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania.

Pokiaľ išlo o poukaz obhajoby na zdravotný stav obž. Y. ako možný dôvod aplikácie § 39 ods. 1 Tr. zák., k tomuto okresný súd uviedol, že obžalovanému bolo závažné ochorenie diagnostikované pred páchaním trestnej činnosti a ani táto skutočnosť ho od páchania trestnej činnosti neodradila. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by páchanie trestnej činnosti akokoľvek súviselo s ochorením obž. Y., napr. že by užívanie pervitínu tlmilo jeho bolesti a obžalovaný by ho užíval práve preto. Vzťah obžalovaného k jeho ochoreniu vo väzbe na užívanie drog snáď najlepšie vystihuje oboznámený prepis telekomunikačnej prevádzky z čl. 1715 zo dňa 17.12.2018 kde si obžalovaný objednáva drogy a hovorí: „...Počkaj chvíľku, lebo nemôžem rozprávať, ja som ešte v nemocnici...ale už idem domov, takže by som potom poprosil jeden celý domov...“, „...Mám 55 €, tak za 55 €, mi, prosím Ťa, toho nabaľ, nech sa konečne rozbijem...“ a so smiechom hovorí: „Miláčik, ďakujem Ti velice pekne, konečne idem domov po týždni z nemocnice, lebo som tu spravil...včera takú rúznicu, že popíči, ja som si išiel...povy-povytrhávať káble z ruky, že už tu nebudem...“

Okresný súd dodal, že každý človek je slobodný vo svojom rozhodovaní, môže sa slobodne rozhodnúť, ako so svojim životom naloží. Obž. Y. sa mohol slobodne rozhodnúť, ako využije svoj čas, ktorý mu po diagnostikovaní závažného ochorenia, ktoré zvyčajne končí smrťou. Ak sa rozhodol tak, že súčasťou jeho života budú drogy, rozhodol sa tak sám. Za týchto okolností však poukazovať na svoje ochorenie ako na dôvod, pre ktorý by mu súd mal ukladať trest pod spodnú hranicu trestu odňatia slobody súd považuje za nenáležité, pričom zdravotný stav obž. Y. možno zohľadniť vo vykonávanom konaní.

Pokiaľ ide o konkrétnu výmeru trestu odňatia slobody súd obž. Y. uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici, teda vo výmere 10 rokov, ktorý trest považoval za spravodlivý a zákonný a súčasne taký, ktorý je spôsobilý plniť tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu. Obž. Z. okresný súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov zohľadňujúc skutočnosť, že páchal trestnú činnosť dlhšie ako obž. Y..

Súd oboch obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to s poukazom na ich predchádzajúci život, pretože je toho názoru, že na ich nápravu nie je potrebné pôsobiť nástrojmi a prostriedkami ústavu na výkon trestu ani s maximálnym a ani ústavu so stredným stupňom stráženia a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2013, sp.zn. 2Tdo/76/2012 (R 55/2014, Zbierka stanovísk NS a súdov SR č. 3/2014).

Vo vzťahu k výroku o treste prepadnutia vecí, ktorý okresný súd ukladal obom obžalovaným uviedol, že tento trest uložil vo vzťahu k zaisteným veciam, ktoré mali súvis so spáchanou trestnou činnosťou v tom, že išlo o veci, ktoré boli na spáchanie trestného činu použité (plastové vrecká, drevené figúrky, lievik atď.). Zároveň obž. Z. uložil trest prepadnutia finančnej hotovosti vo výške 40 € podľa § 60 ods.

1 písm. a) Tr. zák. ako veci použitej na spáchanie trestného činu a nie podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zák. ako veci získanej trestným činom (výnosom z predaja pervitínu), pretože sám obž. Z. o veciach zaistených pri domovej prehliadke vo vlasovom ateliéri Magiq v Skalici na ul. Dr. Clementisa č. 1160/61 (vrátane bankoviek) uviedol, že tieto slúžili na šňupanie pervitínu.

Výrok o ochrannom opatrení odôvodnil tým, že obom obžalovaným obligatórne v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad, pretože ich odsúdil za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom obom uložil ochranný dohľad na dobu dva roky, ktorú považoval za dostatočnú na sledovanie vedenia ich života po výkone trestu odňatia slobody. Konkrétne povinnosti, ktoré súd obžalovaným uložil podľa § 77 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného zákona majú za cieľ jednak napomôcť obžalovaným viesť riadny život a zároveň dostatočným spôsobom vymedzujú ich povinnosti tak, aby výkon ochranného dohľadu mohol byť probačným a mediačným úradníkom účinne kontrolovaný.

Obž. Z. zároveň uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou vychádzajúc zo záverov znaleckého dokazovania, podľa ktorého trpí látkovou závislosťou na psychoaktívnych látkach, na psychostimulanciách, metamfetamínov a kanabinoïdoch, pričom ide dominantne o psychickú formu látkovej závislosti. Okresný súd sa so závermi znaleckého dokazovania stotožnil a keďže osobnosť tohto obžalovaného nie je narušená užívaním psychoaktívnych látok, tomuto v súlade s návrhom znalca uložil ochranné liečenie ambulantnou formou. Pokiaľ ide o obž. Y., tomuto by rovnako s ohľadom na závery znaleckého dokazovania bolo ukladané ochranné protitoxikomanické liečenie, pretože trpí látkovou závislosťou na psychoaktívnych látkach, na psychostimulanciách, metamfetamínov, pričom ide dominantne o psychickú formu látkovej závislosti a aj v tomto prípade si súd závery znaleckého dokazovania osvojuje. S ohľadom na skutočnosť, že v jeho prípade je potrebné brať zreteľ na to, že je liečený pre syndróm získanej imunodeficiencie (HIV), následne má častú komplikáciu pri ochorení HIV, a to onkologické ochorenie Kaposiho sarkóm a keďže trpí závažnou infekčnou poruchou, ktorá je veľmi rizikovým faktorom napr. z dôvodu infekcie od iných pacientov, s ktorými by sa stretával pri ambulantnom liečení, tomuto napokon ochranné liečenie neuložil.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní si prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava (ďalej len prokurátorka) ponechala lehotu na podanie odvolania. Obž. Z. aj Y. zahlásili voči rozsudku odvolania čo do výroku o vine a treste.

Okresnému súdu bolo 14. októbra 2020 doručené odvolanie prokurátorky, ktoré podala voči rozsudku okresného súdu čo do výroku o vine v neprospech oboch obžalovaných.

Odvolanie odôvodnila osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 6. novembra 2020. V odvolaní uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny a nestotožňuje sa s ním. Namietala, že okresný súd uznal oboch obž. vinných rozdielne od podanej obžaloby, ktorá bola podaná na okresnom súde 14. mája 2020 po rozsiahlom dokazovaní v prípravnom konaní, po vypočutí množstva svedkov, znaleckom skúmaní, ako i vyhodnotení zabezpečených odposluchov. Obžaloba bola podaná na O. M., A. D., K. K., F. Z. a A. Y. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. i), písm. j) Tr. zák.

Na hlavnom pojednávaní konanom 30. júna 2020 spoluobž. O. M., A. D. a K. K. zhodne vyhlásili vinu. Obž. Z. a Y. nespravili žiadne vyhlásenie. O. M. využil svoje zákonné právo a k veci odmietol vypovedať. Obž. K. K. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, a preto bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. A. D. vo svojej výpovedi potvrdila, že O. M. pozná, je to strýko jej bývalého partnera, aj K. K. pozná, mali spolu vzťah. Obž. Z. a Y. pozná, kupovali si od nej drogy. Drogy chodila brávať od O. M., čo vie, tak hovoril, že ide do Poľska aj s priateľkou, kde bol dva alebo tri dni, potom sa vrátil, chodieval ich variť na rôzne miesta, a keď ich mal pripravené, tak sa jej ozval, aby prišla. Táto spolupráca fungovala asi tri roky, drogy brala raz za dva týždne, ale to bolo podľa situácie a bolo to asi po 50 kubíkov. Drogy ďalej predávala okrem iných obž. Z. a Y.. Obž. Z. chodil každé dva až tri dni, bral 5 kubíkov, fungovali takto 2 - 3 roky. Y. chodil raz za tri dni, bral 5 kubíkov, takto fungovali dva roky určite, uviedol jej, že keď to predá, tak príde. Drogy jej predával aj K. K., ktorý ich tiež predával aj obž. Z. a Y., medzi sebou vzájomne sa dohadovali telefonicky, kontaktovali ju obž. Y. i Z., Y. niekedy kontaktovala aj ona. Asi pol roka si dala od predaja prestávku, nechcela to už robiť, vtedy za ňu predával K. K..

Po vylúčení spoluobž. O. M., A. D. a K. K. na samostatné konanie okresný súd následne u všetkých troch obžalovaných prijal ich vyhlásenie o vine (teda že neoprávnene vyrobili, zadovážili, predali a prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku, a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, organizovanou skupinou a na viacerých osobách) a rozsudkom č. k. 15Tk 2/2020 z 27. augusta 2020, právoplatného 29. októbra 2020, ich uznal za vinných na skutkovom a právnom

základe obžaloby Krajskej prokuratúry Trnava č. k. Kv 101 /18/2200 - 250 zo 14. mája 2020 a uložil im nepodmienečné tresty odňatia slobody.

U obž. Z. a Y. rozdielne od obžaloby okresný súd nevzhladol kvalifikačný znak závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. i) Tr. zák., teda organizovanou skupinou. Podľa názoru prokuratúry okresný súd síce v napadnutom rozhodnutí dôsledne popísal vykonané dôkazy, avšak tieto vo vzťahu k ustanoveniu § 138 písm. i) Tr. zák. nesprávne posúdil a vyhodnotil. Čo sa týka kvalifikačného prvku organizovanej skupiny, okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku správne poukazuje na jednotlivé znaky charakterizujúce organizovanú skupinu, ale zároveň konštatuje, že medzi O. M., A. D., K. K. a obž. Z. a Y. nevznikla akákoľvek dohoda o spáchaní trestného činu, ani medzi nimi nedošlo k deľbe úloh a už vôbec nie k plánovitosti a koordinovanosti ich činnosti.

S týmto záverom sa prokuratúra nestotožňuje, lebo už v prípravnom konaní bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne ustálené, že O. M. s prezývkou M. sám vyrába metamfetamín tak, že v Z. zakupuje tablety s obsahom efedrínu a sám na rôznych odľahlých miestach, ktoré často mení, vyrába metamfetamín, pri páchaní uvedenej trestnej činnosti úzko spolupracuje so svojou priateľkou Mgr. A. F., ktorá pracovala v Z. v lekární Plus spol. s r.o. a mala neobmedzený prístup k rôznym liečivám, ktoré na objednávku O. M. aj zabezpečovala, pričom okrem zabezpečovania týchto liečiv pravidelne chodievala s O. M. do Z. za účelom zabezpečenia lieku s názvom Cirrus s obsahom efedrínu, ktorý O. M. využíva na výrobu metamfetamínu. Pri páchaní trestnej činnosti O. M. úzko spolupracuje s ďalšími osobami, ktoré ho vozievajú, podľa potreby na rôzne miesta, kde sa s ním zúčastňujú na výrobe drog a následne už vyrobené drogy rozvážajú na miesta a osobám, ktoré on určí. Vyrobený metamfetamín O. M. ďalej odovzdáva svojim dílerom, a to najmä A. D. (ktorá má vybudovanú sieť odberateľov najmä zo Senice tým, že drogy odovzdáva Z., ktorý ich v meste Senica predáva konečným spotrebiteľom). A. D. odovzdáva metamfetamín ďalej obž. Y. a K. K., ktorý ho predáva ďalším menším dílerom a konečným spotrebiteľom. K. K. má vybudovanú vlastnú sieť odberateľov, ktorým zabezpečuje cez A. D. drogy, taktiež v prípade, že A. D. nemôže z určitých dôvodov vybavovať svojich odberateľov, týchto odporúča na K. K.. Na podklade takto zabezpečenej dôkaznej situácie bola 14. mája 2020 na O. M., A. D., K. K., F. Z. a A. Y. podaná obžaloba č. k. Kv 101/18/2200 - 250. Okresný súd uvedenú obžalobu v celom rozsahu prijal, zároveň nariadil vykonať hlavné pojednávanie (pričom ak by súd po preskúmaní takto podanej obžaloby mal akúkoľvek pochybnosť, nebol by na mieste takýto postup). V prípade obž. Z. a Y. vykonaným dokazovaním pred okresným súdom k zmene dôkaznej situácie oproti prípravnému konaniu nedošlo, naopak, pri výsluchu obž. D. táto vo svojej výpovedi (oproti prípravnému konaniu) dokonca upresnila niektoré okolnosti páchanej trestnej činnosti najmä vo vzťahu k obž. Z. a Y., teda časové hľadisko ako intenzitu predaja, spôsob komunikácie, množstvá drog, koordináciu pri predaji so K., resp. prevzatie jej úlohy ním v prípade, kedy sa rozhodla v predaji ďalej nepokračovať, zároveň opätovne potvrdila, že materiál dodával iba obž. M., ktorý tento aj sám vyrábal. Práve obž. M. po vyrobení pervitínu tento priamo kontaktoval obž. D., ktorá následne po prevzatí drog zabezpečila jej ďalšiu distribúciu jednak obž. K., ale i obž. Z. a Y., ktorí následne v predaji drogy ďalším osobám v tejto línii pokračovali. Obž. D. s týmito osobami bola v telefonickom kontakte, po obdržaní materiálu tento ďalej predávala priamo ostatným obžalovaným s tým, že ju kontaktovali buď sami, resp. aj ona sama im iniciatívne „tovar“ ponúkala. V žiadnom prípade nie je na mieste tvrdiť, že sa jednalo o dodávateľsko - odberateľský vzťah, pretože tento postup počnúc výrobou organizátorom M., jeho ďalšou distribúciou v zmysle vyššie uvedeného až po konečných spotrebiteľov bol „zažitý“ a fungoval niekoľko rokov nepretržite, medzi týmito konkrétnymi osobami a podľa presne dohodnutej šablóny. V danom prípade bolo preukázané, že sa nejednalo o akési náhodné stretnutia za účelom občasného predaja, ale išlo o dobre premyslený a zabehnutý postup spočívajúci vo výrobe, distribúcii a predaji pervitínu, pričom aj v prípad obž. Z. a Y. sa jednalo o systematickú činnosť spočívajúcu v zabezpečení, teda kúpe drogy za účelom jednak jej konzumácie (osobnej spotreby), ale najmä jej ďalší predaj za účelom získania finančného prospechu. U oboch obžalovaných tieto skutočnosti preukazujú výsluchy svedkov, ale najmä „oboznámený záznam telekomunikačnej prevádzky preukazujúci sústavnosť (časovú i množstevnú), a to jednak voči D. a K. za účelom zabezpečenia drogy, ako i na strane druhej voči ich odberateľom, teda konečným spotrebiteľom (resp. konzumentom). Pokiaľ okresný súd tvrdí, že obž. Z. a Y. bolo jedno, od koho si drogy zadovážia, že ak to nebola obž. D., bol to obž. K., tu zrovna je potrebné poukázať na skutočnosť organizovanosti aj v tom smere, že pokiaľ vypadol jeden článok fungujúcej reťaze, ihneď bol nahradený iným článkom reťaze, ktorý rovnako fungoval v tejto uzatvorenej skupine a poznal podmienky fungovania celého aparátu. Obž. D. nenechala Z. so Y. „napospas“, ale sama sa pričínila o to, aby mohli fungovať ďalej tým, že poverila obž. K. a o tejto skutočnosti informovala iných s tým, že aj týmto iniciatívne túto skutočnosť oznámila. Všetci teda vedeli, ako konať, na koho sa obrátiť a ako ďalej vykonávať aktivity v tomto smere. Zároveň prokuratúra poukázala aj na skutočnosť, že aj v opačnom poradí, teda zo strany obž. Z. a Y. po prerušení

aktivít D. títo nehľadali žiadne iné zdroje, automaticky po prerušení kontaktu s obžalovanou prešli k K., pričom žiadnym spôsobom ich aktivity neoslabli.

S poukazom na horeuvedené je potrebné konštatovať, že v danom prípade bol splnený aj kvalifikačný znak spáchania trestného činu organizovanou skupinou pretože ide o spolčenie viac ako troch osôb s trestnoprávnou zodpovednosťou. Kde činnosť bola charakteristická rozdelením úloh medzi jednotlivými členmi a prejavil sa aj určitou plánovitosťou (predstava o spáchaní trestného činu, dodržiavanie plánu a koordinovanosťou, ktorá spáchanie trestného činu uľahčuje a zvyšuje pravdepodobnosť dosiahnutia cieľa, resp. úspešného spáchania trestného činu. U organizovanej skupiny sa nevyžaduje sústavnosť, či vnútorná organizačná štruktúra, ktorá by bola založená na vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti a nemusí mať ani trvalejší charakter. Pre organizovanú skupinu platí, že nie je potrebné, aby niečomu takémuto predchádzala ich výslovná dohoda, pretože postačuje rámcová predstava o spoločnom páchaní trestného činu, resp. účasti na ňom. Členovia organizovanej skupiny sa ani nemusia navzájom poznať. Nie je možné sa teda stotožniť so závermi okresného súdu, že obž. Z. a Y. sa podľa názoru súdu dopustili skutkov tak, ako bolo ustálené vo výrokoch napadnutého rozsudku, teda s pozmenením obžalovaného skutku u oboch obžalovaných bez kvalifikačného znaku závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. i) Tr. zák., teda organizovanou skupinou.

Je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že obž. Z. i Y. sú v rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 15Tk/2/2020 z 27. augusta 2020, právoplatného 29. októbra 2020, označení ako členovia organizovanej skupiny s ostatnými obžalovanými, pričom v napadnutom rozsudku v tejto istej veci (totožná obžaloba) súd už dôkaznú situáciu (bez akejkoľvek zmeny) vyhodnotil odlišne, keď nevzhladol kvalifikačný znak organizovanej skupiny podľa § 138 písm. i) Tr. zák.

V konečnom návrhu preto prokuratúra navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a aby mu podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol sám.

Obž. Y. zahlásené odvolanie odôvodnil osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 18. novembra 2020 prostredníctvom obhajcu (JUDr. Mariána Galbavého).

V odvolaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava znenia záverečnej reči, ktorá odznela na hlavnom pojednávaní 13. októbra 2020, a ktorej argumentáciu opakovane neuvádza. Rozpor medzi tvrdeniami obhajoby a rozhodnutím okresného súdu spočíva v použití kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu závažnejším spôsobom konania konkrétne po dlhší čas a na viacerých osobách. Obhajoba je presvedčená, že na hlavnom pojednávaní neboli vykonané dôkazy, ktoré by bez akýchkoľvek rozumných pochybností odôvodňovali použitie sprísnenej trestnej sadzby. Naopak, argumentácia súdu v prospech rozhodnutia je vyskladaná z častí vykonaných dôkazov, pričom okresný súd iné vykonané dôkazy, ktoré do odôvodnenia vhodne nezapadajú, ignoroval, resp. sa s nimi žiadnym spôsobom nevysporiadal. V odôvodnení rozsudku sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s konfrontáciou, ktorá potvrdila tvrdenie obžalovaného. V ďalšom texte sa venuje vyvráteniu argumentov a úvah, ktoré súd použil pri určení viny a uložení trestu. Pre zjednodušenie sa obhajoba venovala iba vyjadreniam súdu uvedených v odôvodnení v časti argumentačnej (str. 26 - 35) a nie opisnej (6 - 26), v ktorej súd opisuje priebeh konania a vykonané dokazovanie.

Na hlavnom pojednávaní bol vykonaný výsluch spoluobžalovanej D.. Na otázku prokurátorky, ktorá sa priamo viaže k znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty po dlhší odpovedala D. nasledovne:

Otázka: Ako často si brával drogy Y.? Odpoveď: raz za tri dni po 5 kubíkov.

Otázka: Ako dlho ste takto fungovali? Odpoveď: 2 roky určite.

Vzhľadom na to, že otázka bola položená neurčito, použitím slovesa fungovať, obhajoba v závere výsluchu otázku spresnila a precizovala:

Otázka: Ako dlho ste predávali drogy Y. a Z.?

Odpoveď: Z. 3 roky a Y. 2 roky, pričom toto obdobie počítam spätne od času môjho zadržania. V nasledujúcej otázke, kedy bola pauza, keď ste prestali predávať drogy, D. odpovedala: Bolo to možno pol roka alebo rok pred mojim zadržaním, keď som nepredávala drogy.

Práve táto odpoveď sa však javí z hľadiska posúdenia otázky, či došlo k spáchaniu skutku kvalifikovaným spôsobom po dlhší čas, ako zásadná. Jediný správny spôsob, akým treba vykladať výpoveď D. v tejto časti, je jej výklad v logickej súvislosti a nie izolovane, ako tomu činí súd. D. výrazom dvoch rokov (v prípade Y.) označila dobu, kedy v minulosti začala predávať Y. drogy. Túto dobu označila 2 roky, to znamená, že spolupráca začala v septembri 2017. Takto výpoveď obž. D. pochopil aj súd, čo aplikoval v znení výrokovej vety rozsudku (vo vzťahu k Y.) slovami ...Obž. Y. si si od septembra 2017.... Súd však už prehliada tú časť výpovede, kedy obž. D. uvádzala, že minimálne v intervale pol roka až rok pred svojím zadržaním už drogy nepredávala. Matematicky vyjadrené, súd mal pri výklade výpovede obž. D. odčítať dobu, počas ktorej drogy sama nepredávala. Obhajoba poukazuje taktiež na záznam

z hlavného pojednávania, z ktorého je zrejmé, že v otázke výkladu výpovede došlo medzi obhajobou a súdom k hádke či sporu, nakoľko súd mal snahu nevykladať výpoveď obž. D. nestranné, ale spôsobom, ktorý prospieval obžalobe. D. síce uvádzala, že počas tejto doby drogy Y. predával obž. K., avšak tento vo svojej výpovedi (ktorá bola na hlavnom pojednávaní čítaná) odpovedal, že „osobu A. Y. nepozná.“, pričom nie je dôvod považovať výpoveď obž. K. v tejto časti za nedôveryhodnú, keďže obž. K. bez problémov označil všetky osoby, s ktorými spolupracoval, o. i. aj obž. Z.. Neexistuje preto logické vysvetlenie, prečo by K. vo vzťahu k obž. Y. zatajil, že si tento od neho kupoval drogy. Naopak, jeho výpoveď (doplnená aj výpoveďou obž. Z.) potvrdzuje, že výpoveď D. v tej časti, v ktorej tvrdila, že pol rok až rok drogy nepredávala, je pravdivá, pretože práve vtedy odporučila obž. Y. a Z., aby si drogy kupovali od obž. K.. D. nemala a nemohla mať vedomosť o tom, či si obž. Y. a Z. počas jej „dovolenky“ nakupovali drogy od K., pretože pri ničom takom nebola a nemohla byť prítomná, len sa domnievala, že si obž. Y. a Z. od K. drogy počas jej pauzy nakupovali, pretože im ho odporučila. Avšak obž. Y., na rozdiel od obž. Z. toto odporúčanie nevyužil. Môžeme sa len domnievať, či to bolo z dôvodu jeho nedôvery v osobu, ktorú nepozná, alebo z dôvodu abstinencie. Avšak aj tu platí in dubio pro reo. V tej časti, kde súd tvrdí, že ... „od A. D. a K. K., ... pre vlastnú potrebu ako aj za účelom ďalšieho predaja kupoval ... - je preto skutková veta nesprávna, keďže nestojí na záveroch dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, ale len na nesprávnych záveroch súdu.

Čo sa týka výpovedí svedkov K., L. a M., tí sa vo vzťahu k časovému hľadisku vyjadrujú nasledovne:

M.:

Otázka: Ako dlho ste takto chodili pre drogy? Odpoveď: minimálne rok.

Otázka: Udávate, že ste si kupovali drogy minimálne rok, bolo to počas tohto roka s rovnakou intenzitou alebo tom boli prestávky? Odpoveď: Možno boli, ale nepamätám. si to.

K.:

Občas som za p. Y. bol aj ja, lebo som užíval drogy - pervitín, chodil som zo ním asi rok dozadu a trvalo to možno v rozsahu dvoch mesiacov, pričom v tomto období so bol zo ním 4 - 5 krát

Otázka: Viete zoradiť obdobie dvoch mesiacov v roku 2019, kedy ste si podľa vášho vyjadrení mali od p. Y. kupovať drogy? Odpoveď: Nevieť to presne uviesť, lebo som v tom čase mal problémy s priateľkou, potvrdzujem, že to bolo vr. 2019.

L.

Otázka: W. dlho so poznáte s obž. Y.? Odpoveď: je to rok o pol - dva roky.

Otázka: Chodili ste po drogy v priebehu dvoch rokov alebo len v tom krátkom časovo období 10-tich týždňov zo pánom Y.? Odpoveď: Len v priebehu 10-tich týždňov.

Samotný obžalovaný sa vyjadril na otázku: Skúste prosím ohraničiť časové obdobie pred vašim zadržaním, počas ktorých ste drogy brali a naopak nebrali? Odpoveď: Ako som už uviedol drogy som bral asi pol roka pred zadržaním, teda asi o 03/2019 do 09/2019 o pred 03/2019 som drogy nebral 1,5 a možno až 2 roky o to z dôvodu, že som býval často chorý a hospitalizovaný.

Z vyššie uvedených výpovedí D., M., K., L. a Y. však nie je možné identifikovať zhodné časové obdobie, počas ktorého obžalovaný drogy predával. Výpovede sa navzájom nepotvrdzujú, vyvracajú sa resp. sú príliš neurčité. Súd však nemôže ľubovoľne kombinovať jednotlivé výpovede a z každej si vybrať len tú časť, ktorú možno vykladať usvedčujúcim spôsobom, tak aby došlo k naplneniu kvalifikovanej skutkovej podstaty po dlhší čas. V prípade D. a M., ktorí zhodne uvádzajú časový údaj približne jedného roka, nemožno stotožniť, či obaja hovoria o totožnom časovom období alebo nie, ako aj o tom, či ide o interval, ktorý bol kontinuálny a neprerušovaný, alebo naopak prerušovaný. Svedok M. vo svojej výpovedi pripúšťa, že nešlo o súvislý interval, ale predovšetkým charakter nevyliciteľnej choroby, ktorou obžalovaný trpí objektívne vylučuje, aby mohol vykonávať činnosť neprerušovane počas obdobia jedného roka, pretože bol opakovane po dlhší čas hospitalizovaný, či pripútaný na lôžko (najmä počas jesenných vzostupov chrípkových a respiračných ochorení, ktoré sú pre osobu trpiacu ochorením AIDS život ohrozujúce).

Aby sme mohli povedať, že pokračovací trestný čin je páchaný po dlhší čas v zmysle § 13 písm. b) Tr. zák., nie je rozhodujúce, aký dlhý čas uplynul medzi dvoma najbližšími čiastkovými útokmi, rozhodujúce je, aby boli tieto čiastkové útoky páchané v slede aspoň niekoľkých mesiacov s pravidelnosťou vždy aspoň po niekoľkých týždňoch. Podľa literatúry, na splnenie kvalifikačného kritéria nie je postačujúce, ak medzi čiastkovými útokmi uplynul dlhý čas. Ak napr. po prvom čiastkovom útoku prejde čas mesiace následne ďalší čiastkový útok na chránený záujem a potom pauza 3 mesiace atď., čiže po sebe nenasledovali bezprostredne naviazané, potom toto nie je postačujúce, pretože § 138 písm. b) Tr. zák. vyžaduje, aby išlo o páchanie po dlhší čas, nie aby išlo o spáchanie čiastkovými útokmi, medzi ktorým uplynul dlhší čas. Páchanie pokračovacieho trestného činu po dlhší čas teda vyžaduje určitú mieru sústavnosti, inak nejde o kvalifikačný znak podľa § 138 písm. b) Tr. zák.

Obhajoba taktiež poukazuje na nevyhnutnosť presného ustálenia časového obdobia trestného činu. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe (R 13/2012) nie je možné urobiť závery o závažnejšom spôsobe spáchania skutku po dlhší čas bez presného ustálenia časového obdobia, s dôrazom najmä ak má ísť o posúdenie konania nie ako zločinu, ale ako zločinu obzvlášť závažného. Znak skutkovej podstaty trestného činu vrátane osobitných kvalifikačných pojmov musia vyplývať zo zisteného skutkového stavu bez akýchkoľvek pochybností. V prípade, že tomuto tak nie je, musí súd pri hodnotení dôkazov aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného. Pokiaľ ide o obvyklý čas páchania predmetného trestného činu, tu musel senát odvolacieho súdu zohľadniť, že obžalovaný sám je závislý na drogách. Je všeobecne známe, že zbaviť sa takejto závislosti bez lekárskej/ pomoci je prakticky nemožné a čas liečenia sa tiež pohybuje v rozpätí niekoľkých desiatok mesiacov. Takáto osoba, potom pácha drogovú trestnú činnosť niekoľko desiatok mesiacov. Samozrejme, iná situácia by bola, pokiaľ by sa trestnej činnosti podľa § 17 dopúšťala osoba, ktorá sama drogu neužíva a protiprávnu činnosť vykonáva, len ako „dealer“. Pokiaľ ide o kvalitatívnu stránku tohto osobitného kvalifikačného pojmu, tu je dôležitým kritériom to, či prekročenia inak obvyklého času páchania konkrétneho trestného činu, vyžaduje použitie prísnej trestnej sadzby takejto kvalifikovanej skutkovej podstaty. (Bunda; E. Čentéš. . Kolesár, j. Záhora, J, a kol. Trestný zákon. Všeobecná časť, Komentár. 1. diel, I. vydanie, Praha C.H.Beck, 2010, str. 1036). Na tom základe dospel súd k záveru, že doba páchania trestnej činnosti obžalovaným, nepresahujúca 1 rok, nemôže byť považovaná za dlhší čas podľa § 138 písm. b) Tr. zák., pretože jedna neprekračuje obvyklú dobu páchania a nejde ani o takú závažnosť konania, ktorá by vyžadovala po žltie trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. a teda odňatie slobody 10 rokov až 15 rokov.

Obhajoba sa domnieva, že okresný súd nedokázal jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností ustáliť dobu, počas ktorej sa mal dopustiť konania kvalifikovaným spôsobom konania - po dlhší čas. Okresný súd v skutkovej vete rozhodnutia neprípustným spôsobom kombinuje dobu od septembra 2017 do jeho zadržania 16. septembra 2019, pričom začiatok tohto intervalu si účelovo požičiava z výpovede D. a jej záver z výpovede Y., pričom si tieto dve výpovede navzájom odporujú. Súd si z každej z nich účelovo vyberá len tú časť, ktorá postačuje na odsúdenie páchatel'a podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty. V odôvodnení síce uvádza, že považuje výpoveď D. za dôveryhodnú, avšak len v jej časti. To prečo sa súd nevysporiadal s tou časťou výpovede, v ktorej tvrdí, že isté časové obdobie pred zadržaním sa predaju drog nevenovala, nie je zrejmé. Nie je zrejmé, čo v tejto časti považuje jej výpoveď „nedôveryhodnú“ a prečo. Na druhú stranu sponchybuje výpoveď Y.. Táto obrana obž. Y.a bola vyvrátená prepismi záznamov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, z ktorých vyplýva, že obž. Žák si drogy zabezpečoval aj 17. decembra 2018 (prepisy hovorov na čl. 1715 - 737) ako aj lekárskou správou predloženou. Jeho obhajcom na hlavnom pojednávaní, z ktorej vyplynulo, že obž. Y. mal zachytené drogy v jeho moči aj v mesiaci 11/2018, ale opäť len v tej časti, ktorá nepodporuje použitiu kvalifikačného znaku a v ostatnom od 2018 do zadržania ju prijíma.

Obhajoba ďalej namietala, že okresný súd vo vzťahu k naplneniu kritéria na viacerých osobách pre kvalifikovaný spôsob spáchania trestného činu uvádzal v skutkovej vete rozsudku, že sa mal takéhoto konania dopustiť (...) a to najmenej na A. M., A. K. a J. L. (..). V odôvodnení rozsudku potom súd štylisticky zvláštnym spôsobom uvádza odvedenie konania na viacerých osobách, keď v prípade obž. Y. súd poukázal na prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky resp. záznamy hovorov s A. M., J. L., A. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že mu drogy predával obž. Y.. Napriek tomu, že uvádzacia veta enumerácie vytvára dojem, že vo všetkých vymenovaných prípadoch - a to tak v prípade M., L., ale aj K. - poukazujú na predaj drog záznam telekomunikačnej prevádzky, nie je tomu tak! Nedokážeme posúdiť, či ide v prípade súdu o nevhodnú persúáziu alebo o štylistickú neobratnosť, ale K. do tejto enumerácie jednoznačne nepatrí! Pretože v prípade K. vo vzťahu k Y. nebol na hlavnom pojednávaní vykonaný žiadny záznam telekomunikačnej prevádzky, ktorý by poukazoval na to, že by si od Y. kupoval drogy. Súd samotný v tejto enumerácii nepripája žiaden odkaz na konkrétny záznam telekomunikačnej prevádzky. Z toho vyplýva záver, že K. do tejto enumerácie nepatrí. Táto skutočnosť pre rozhodnutie nie je bezvýznamná práve preto, lebo bez K. prokuratúra preukázala bez akýchkoľvek pochybností, spáchanie skutku len na dvoch osobách - na M. a L..

V ďalšej časti odvolania sa obhajoba venovala vyvráteniu toho, že by bol K. ďalšou osobou, na ktorej sa Y. dopustil trestného činu. Na hlavnom pojednávaní 3. septembra K. v úvodnej časti vyluchu uviedol, že si od Y. drogy kupoval, avšak Y. sa vyjadril v rozpore s jeho výpoveďou. Sám K. uvádza, že od Y. drogy nikdy do ruky nedostával. Judikatúra síce pozná prípady, kedy k odovzdaniu (drogy) nie je potrebné traditio, avšak unisono ide o prípady, kedy bola droga ponechaná vo vhodnej čiernej schránke alebo inom vhodnom mieste, kde si ju kupujúci prevzal, pričom obe strany, tak predávajúci, ako aj kupujúci boli uzrozumení o tom, že si navzájom drogu predávajú resp. kupujú. K tomuto však v prípade K. nedošlo! Y. odovzdával drogy výlučne L.! A taký bol aj jeho úmysel. L. bol pre neho dôveryhodná

osoba a K. len neznámy sprievod. Taký extenzívny výklad práva, ktorý by považoval za poškodené všetky osoby, prítomné na danom mieste, neobstojí. Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu by musel byť preukázaný úmysel smerujúci ku všetkým osobám. Avšak takýto nebol preukázaný. Obž. Y., samozrejme postačuje, aby od L. dostal zaplatené za drogy, jeho úmysel žiadnym spôsobom nezahŕňa aj K.. Neexistuje žiaden mysliteľný (prinajmenšom preukázaný) dôvod, prečo by mal Y. na svojej mentálnej úrovni do predaja zahŕňať aj K.! Uvedená konfrontácia potvrdzuje tvrdenia Y. o tom, že K. samotnému drogy nepredával. To, že sa stal K. konečným konzumentom drogy je nepochybné. Avšak taký výklad práv, ktorý by za osoby zasiahnuté drogovým trestným činom považoval všetky osoby, ktoré sú konečným (fyzickým) konzumentom drogy z jedného zdroja, je neprijateľný, pretože je to zrejme za horizontom vnímania samotného páchatela. Takýto výklad prinajmenšom nemožno aplikovať, ak jeho prekročenie, vyžaduje použitie prísnejšej trestnej sadzby takejto kvalifikovanej skutkovej podstaty. Obhajoba poukázala taktiež na skutočnosť, že okresný súd jednostranne použil len výpoveď K. pred konfrontáciou, ale s obsahom konfrontácie, ktorá bola v prospech tvrdení Y., sa žiadnym spôsobom v odôvodnení nevysporiadal. Poukázal na rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. II. ÚS 2016/20 z 15. októbra 2020. Vyhodnotenie dôkazov výpovede K. a jeho konfrontácie so Y. - je kľúčové pre použitie sprísnenej trestnej sadzby, ktorá podstatným spôsobom zvyšuje spodnú hranicu trestného činu viac ako trojnásobne - z troch rokov na desať. Tu tiež obhajoba poukázala na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 4029/19 vyhlásený 18. marca 2020.

V ďalšej časti odvolania obhajoba namietala neaplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. Argumentovala v tom smere, že podľa literatúry (C. H. Beck) je nevyhnutné pri aplikácii § 39 ods. 1 Tr. zák. vnímať páchatela nie ako subjekt trestného činu, ale ako objekt trestu (... zatiaľ čo pomermi páchatela sa rozumejú okolností, ktoré charakterizujú páchatela ako objekt trestu.) Úvaha súdu je zrejme správna a logická, zostáva však stále v rovine hodnotenia páchatela ako subjektu trestného činu a nie ako objektu trestu. Posudzovanie, či tu sú zreteľahodné okolnosti pre aplikáciu ustanovenia pre mimoriadne zníženie trestu je takmer výlučne naviazané na osobnosť sudcu, na jeho názory, postoje a presvedčenia. Tam, kde na iných miestach je trestné právo prísne formálne a odosobnené od osoby sudcu, pri posudzovaní okolností pre mimoriadne zníženie trestu sa dostávame na pôdu výsostne materiálnej s ťažiskom v osobnej sfére sudcu. Ide o rozhodovanie delikátne a náročne.

Vo vzťahu k obž. Y. a jeho pomerom ako objektu trestu; ak majú byť závažné zdravotné okolnosti trestaného človeka dôvodom na aplikovanie mimoriadneho zníženia trestu, obhajoba sa domnieva, že áno, zdravotný stav môže byť jednou z kategórií, ktoré možno brať do úvahy ak pomery páchatela. Potom si musíme klásť otázku: Aká extrémna potom musí byť kvalita tohto kritéria ak by sme v prípade Y. toto považovali za nedostatočné? Na pomyslenej stupnici od človek zdravého ako ryba až po exitus sa, žiaľ, Y. nachádza prakticky úplne napravo. Je náročné s predstaviť, aké závažné zdravotné problémy, by potom mal mať páchatel, aby mu súd mohol tieto pomery zohľadniť pri mimoriadnom znížení. Každý, viac či menej, podlieha tzv. konfirmačnému skresleniu, kedy vyhadávame, selektujeme či interpretujeme informácie spôsobom, ktorý potvrdí naše už existujúce názory a presvedčenia. Preto automaticky vnímame priame prepojenie medzi AIDS a drogovou závislosťou. US National Library of Medicine National Institutes of Health poukazuje na výskum, ktorý sa zaoberá stigmatizáciou a diskrimináciou osôb s ochorením AIDS z hľadiska spôsobu, akým sa ním nakazili (pôvodne: Perceptio of Patients With HIV/AIDS From Stigma and Discrimination'). Ochorenie AIDS je často, minimálne podvedome, považované za trest za zhýralý život. Ľudia inak vnímajú obeť AIDS z hľadiska spôsobu ktorým sa nakazili. Osoby, ktoré sa nakazili prenosom pri užívaní drog alebo homosexuálnym stykom vyvolávajú v spoločnosti nepomerne nižšiu citovú angažovanosť ako osoby, ktoré sa nakazili napr. pri transfúzií. Je preto prirodzené podvedome urobiť záver, že obž. Y. sa nakazil HIV pri užívaní drog. Takýto záver je však nesprávny. Znalecké dokazovanie nepreukázalo, že by Y. užíval drog intravenózne, a preto sa pri užívaní drog nemohol nakaziť. Ide len o konfirmačné skreslenie. Domnievame sa, že z hľadiska objektu trestu - osoby obž. Y. - boli podmienky pre uloženie mimoriadne zníženého trestu.

S poukazom na vyššie uvedené obhajoba v konečnom návrhu žiadala, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil výrok o vine a vine, zrušil súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám tak, že ho uzná vinným len zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. a uloží mu trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby s podmieneným odkladom, pričom pozmení skutkovú vetu v zmysle rozhodnutia.

Obž. Z. zahlásené odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne doc. JUDr. A. K., PhD. písomným podaním doručeným krajskému súdu 9. decembra 2020.

V odvolaní uviedol, že považuje napadnutý rozsudok v jeho výrokoch (výrok o vine, výrok o treste) za nesprávny a nezákonný, lebo okresný súd dôkazy nesprávne vyhodnotil a následne vyvodil nesprávne skutkové a právne závery. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by skutok spáchal v kvalifikovanej skutkovej podstate - po dlhší čas a na viacerých osobách.

Konaniu, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku, vyčítal porušenie práva na spravodlivý proces, práva na obhajobu a porušenie zásady kontradiktórnosti konania.

Okresný súd založil výrok o jeho vine zo spáchaného skutku na viacerých osobách na oboznámených prepisoch záznamov telekomunikačnej prevádzky, resp. záznamov hovorov a na svedeckých výpovediach svedkov- Mgr. Z. O., A. I., Ing. S. L. a K. Z.. Uvedení svedkovia (svedkovia navrhnutí obžalobou) po zložení prísahy a poučení o trestnoprávných následkoch z krivej výpovede a krivej prísahy vypovedali, že nemajú vedomosť o jeho údajnej drogovej trestnej činnosti, drogy si od neho nezabezpečovali (svedkyňa- Mgr. O. poprela, že by sa s ním stretávala za účelom zadováženia drog, podľa nej on nemá nič spoločné s drogami, svedok - A. I. nemá vedomosť, či je obž. užívateľom alebo dealerom drog, svedok - Ing. L. nemá vedomosť, že by mal byť obž. akýmkoľvek spôsobom spájaný s drogami, poprel, že by od neho zháňal drogy, svedok- O. P. - odmietol vypovedať, aby si neprivodil trestné stíhanie, svedok - K. Z. nemal vedomosť, že by obž. bol užívateľom drog, telefónne číslo používal niekto iný, telefón stratil). Svedkovia po konfrontácii so zabezpečenými údajmi zaznamenaných telekomunikačnej prevádzky na svojich tvrdeniach zotrvali a vysvetlili (tí, ktorí si pamätali), o čom komunikovali. Súd vyhodnotil svedecké výpovede ako nevierohodné, pričom uvedené neodôvodnil, napadnuté rozhodnutie je v tomto smere nepreskúmateľné.

Ďalej obž. Z. namietal, že okresný súd poukázal i na výpoveď A. D., ktorá na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obž. Z. jej povedal, že drogy brával aj pre niekoho iného, čo však on robil v skutočnosti nevedela. Obž. Z. údajne predávala drogy 2 - 3 roky. Súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s existujúcimi rozporami vo výpovediach A. D., ktorá vo výpovedi v prípravnom konaní zo 24. marca 2020 na otázku, či má vedomosť o tom, že čo obž. Z. ďalej robil s drogami vypovedala, že nevie. Výpoveď A. D. na hlavnom pojednávaní obž. Z. hodnotí ako účelovú, ktorú vykonala po vyhlásení o vine a súdom prijatom vyhlásení o vine, v záujme dosiahnutia miernejšieho trestného postihu.

Pokiaľ ide o prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky, okresný súd dedukoval, že slovné spojenia „kúsok kolobežky“, „kúsok bicykla“ zistené z prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky nie je možné vysvetliť inak ako takým spôsobom, že svedkovia si od neho objednávali dodanie pervitínu. S takouto dedukciou nemožno súhlasiť. Jeho vinu nie je možné založiť na akýchsi hypotézach, dohadoch či domnienkach.

Ďalšiu vadu dôkazného konania vidí v nezákonnom vykonaní zvukového záznamu, keď okresný súd vykonal prehratie zvukového záznamu na technickom zariadení a oboznámil príslušný príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, avšak v rámci výkonu tohto dôkazu absentovala správa, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný, preto považuje takto získaný dôkaz za nezákonný a v trestnom konaní nepoužiteľný.

Konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, vytykal aj to, že v prípravnom konaní neboli vypočutí „kľúčoví“ vyššie uvedení svedkovia - A. I., K. Z., Ing. S. L., O. P. a Mgr. Z. O.. Súd napriek tomu prijal obžalobu v celom rozsahu, teda aj v časti spáchania skutku na viacerých osobách - vyššie konkretizovaných osobách, ktoré dovtedy neboli vypočuté. Porušenie práva na obhajobu vidí v tom, že nemal možnosť zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a následne využiť právo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 Trestného poriadku.

Je toho názoru, že spáchanie skutku - obzvlášť závažného zločinu v kvalifikovanej skutkovej podstate nie je bezpečne preukázané, a to aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov naďalej trvajú pochybnosti, preto bolo nutné pristúpiť k použitiu zásady in dubio pro reo. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd vykonané dôkazy nevyhodnotil v súlade so zákonnými hľadiskami, nevysporiadal sa s rozporami vo výpovediach svedkov, na základe uvedeného nebolo možné dôjsť k správnym a úplným skutkovým záverom.

V časti výroku o treste považuje obž. Z. napadnutý rozsudok taktiež za nesprávny a nezákonný, pretože uložený trest v stanovenej výmere - nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov - je neprimerane prísny.

V priebehu trestného konania sa čiastočne ku skutku priznal, že si drogy zabezpečoval pre vlastnú potrebu, je užívateľom drog, je drogovo závislý. Toto svoje konanie úprimne oľutoval. Súd pri ukladaní trestu nezohľadnil obhajobou navrhovanú poľahčujúcu okolnosť § 36 písm. c) Tr. zák., že spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby. Zo záverov znaleckého posudku č. 159/2019 MUDr. Mária Straku jednoznačne vyplýva, že trpí látkovou závislosťou na psychoaktívnych látkach, na psychostimulanciách, metamfetamínov a kanabionoidov, ide dominantne o psychickú formu látkovej závislosti. Podľa Medzinárodnej klasifikácie

chorôb (ďalej len MKCH-10) Svetovej zdravotníckej organizácie sú diagnózy F 10.0 až F 19.9 používané pre poruchy psychiky a správania v dôsledku užitia (užívania) psychoaktívnych látok, od alkoholu, tabaku, opiátov, cez halucinogény a stimulanciá až po kombinované užitie viacerých toxických látok naraz. Správanie sa obžalovaného spočíva v zadovážovaní drogy, aj napriek jasným dôkazom o jej výrazne škodlivých dôsledkoch, je diagnostickým znakom tejto choroby. Fakt, že látková závislosť, ktorou trpí, je chorobou potvrdzuje aj účel ochranného liečenia, ktoré bolo súdom uložené.

Ďalej obhajoba namietala, že okresný súd nezohľadnil v plnej miere okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, motív spáchanej trestnej činnosti - obžalovaný si zadovážoval drogy pre vlastnú potrebu z dôvodu vlastnej drogovej závislosti. Vyzdvihol tiež svoje pomery, ktoré slúžia na korekciu predchádzajúceho kritéria (závažnosti spáchaného trestného činu). Mal za to, že súd nezohľadnil jeho osobné pomery, keď viedol riadny život, bol pracujúci s legálnym zdrojom príjmu. Pokiaľ ide o doterajší spôsob života, predchádzajúce odsúdenie má zahladené, kedy sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený. Mimoriadne zníženie trestu predstavuje prostriedok sudcovskej individualizácie trestu, ktorý umožňuje zmiernenie trestu odňatia slobody. Postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. umožňuje riešiť situáciu, kedy vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a predstavuje aj dolná hranica trestu odňatia slobody neprímeraný trest pre páchatel'a. Trestný zákon neviaže postup podľa § 39 ods. 1 na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatel'a. Obhajoba uznáva, že už z názvu § 39 je zrejmé, že pôjde o mimoriadne zníženie trestu, a nie o pravidelný postup súdu. Obhajoba sa domnieva, že existujúce poľahčujúce okolnosti (vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu, úprimná ľútosť nad spáchaným skutkom, spáchanie trestného činu v spojitosti s negatívnymi dôsledkami choroby) v danej kvalite a kvantite výrazne znižujú závažnosť trestného činu a spôsobujú, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania - trest uložený pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

V konečnom návrhu potom obž. Z. žiadal, aby odvolací súd po preskúmaní veci postupom podľa § 321 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obž. Y. sa prostredníctvom obhajcu vyjadril k odvolaniu prokurátorky písomným podaním doručeným okresnému súdu 20. novembra 2020.

Vo vyjadrení uviedol, že sa s argumentáciou prokuratúry nestotožňuje. Je toho názoru, že sa okresný súd v odôvodnení rozsudku veľmi podrobne a dôsledne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré u neho nepoužil kvalifikačný znak podľa § 138 písm. i) T. zák., t. j. že spáchal skutok ako člen organizovanej skupiny. Konštatovanie okresného súdu, že účasť obžalovaných v organizovanej skupine vykonaným dokazovaním nebola preukázaná, plne korešponduje s vykonaným dokazovaním. Na použitie kvalifikovaného znaku podľa § 138 písm. i) Tr. zák. sa vyžaduje okrem iného aj faktické včlenenie sa do organizovanej skupiny. Z vykonaného dokazovania absolútne nevyplývalo, že by on a obž. Z. takýmito členmi boli, resp. akýmkoľvek spôsobom alebo konaním boli do organizovanej skupiny včlenení. V odôvodnení odvolania prokuratúra účelovo uvádza, že O. M. po vyrobení pervitínu kontaktoval A. D., ktorá následne po prevzatí drogy zabezpečila jej ďalšiu distribúciu jednak K., ale i jemu a obž. Z., ktorí následne v predaji drogy ďalším osobám pokračovali. Takéto konštatovanie a výklad zo strany prokuratúry považuje za nesprávny a rozporný s vykonaným dokazovaním. O. M. na hlavnom pojednávaní 30. júna 2020 uviedol, že: „obž. Y. a Z. nepozná. A. D. v rámci výsluchu uviedla, že „Y. pozná, lebo si od nej kupoval drogy. Chodila som si brať drogy od M., avšak drogy som brávala aj od obv. K.. Potom som ich predávala a obvinení ich chodili odo mňa kupovať.“ Obž. Y. konštatuje, že absolútne žiadny vykonaný dôkaz nepreukazuje, že by bol členom organizovanej skupiny. Vo vzťahu k nemu môžeme konštatovať, že išlo, ako uviedol správne súd v rozsudku o dodávateľstvo - odberateľský vzťah, t. j. si zadovážoval od D. drogy pre svoju osobnú spotrebu. Je preto zrejmé, že nepatrí do organizovanej skupiny a v jeho prípade nešlo o zabehnutý postup spočívajúci v ďalšom predaji za účelom získania finančného prospechu, nemal z predaja drog žiadny finančný prospech, drogy kupoval výlučne pre svoju osobnú spotrebu a prípadný predaj zrealizoval preukázateľne len voči dvom osobám, preto namietala aj použitie kvalifikačného znaku podľa § 138 písm. j). Odôvodneniu voči kvalifikačnému pojmu na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) sa podrobne venoval v podanom odvolaní. V plnom rozsahu súhlasí so záverom okresného súdu, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že je drogovou závislou osobou a drogu sám užíva, že mu bolo jedno od koho si drogy zadováži a pokiaľ nebola ich zdrojom A. D., bol by to ktokoľvek iný, na čo sama A. D. v rámci svojej výpovede poukázala. Táto skutočnosť vyplývala aj z ITP (na čl. 1715-1737), že si drogy zadovážoval aj od iných osôb. Prokuratúrou uvádzané tvrdenie v odôvodnení odvolania, že „pokiaľ vypadol jeden článok fungujúcej reťaze bol nahradený iným článkom reťaze, ktorý takto fungoval v tejto uzatvorenej skupine“ neobstojí nakoľko je v rozpore s vykonaným

dokazovaním. Ako bolo vyššie uvedené, on je drogovo závislou osobou, potom ako A. D. prestala drogy predávať, tak si ako konzument drog zohnal iný zdroj, od ktorého si drogy zabezpečoval. Nešlo len o K., ale aj iné osoby, čo za žiadnych okolností mu nemožno ako konzumentovi drog pričítať ako včlenenie alebo účasť v organizovanej skupine.

Ďalej okresný súd v odôvodnení rozsudku skonštatoval, že „obžalovaní Y. a Z. neboli žiadnym spôsobom zainteresovaní na umiestnení pervitínu vyrobeného O. M. konečným spotrebiteľom, nemali žiadne provízie na profíte O. M. z výroby pervitínu sa nepodieľali, naopak sami sa podieľali na vytváraní tohto profitu tým, že drogy ďalej predávali a aj si ich sami kupovali a pre pervitín išli len vtedy keď mali peniaze. A. D. žiadneho z obžalovaných neúkolovala a ani sama obžalovaných iniciatívne nevolala s tým, že ďalšie množstvo je vyrobené a je ho potrebné konečným spotrebiteľom predať.“ Plne sa stotožňuje so záverom súdu a zdôraznil, že je absolútne logické, že ako drogovo závislá osoba kupovala drogy pre osobnú spotrebu. Sama D. uviedla, že on od nej kupoval drogy, avšak bez zámeru na predaji drog profitovať. Rovnako nebolo preukázané, že by ho A. D. úkolovala a nevyvíjala žiadnu činnosť v tom smere, aby drogy ďalej distribuovali. Takýto záver nevyplýval z vykonaného dokazovania a ide o ničím nepodložené tvrdenie prokuratúry.

V konečnom návrhu žiadal odvolanie prokuratúry ako nedôvodné v celom rozsahu zamietnuť.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 27. novembra 2020.

Za účelom prejednaní všetkých troch odvolaní nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 4. februára 2021, ktorý termín bol z dôvodu kontaktu obž. Y. s pozitívnou osobou na Covid-19 (príčom tento následne musel zostať v karanténe) zrušený.

Krajský súd následne vytýčil termín verejného zasadnutia na 4. marca 2021, na ktorý sa dostavila prokurátorka, obž. Z. a jeho obhajkyňa doc. JUDr. A. K., PhD. ako aj obhajca obž. Y. Mgr. Ing. Marián Galbavý. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obž. Y., nakoľko tento prostredníctvom svojho obhajcu doručil pred otvorením verejného zasadnutia žiadosť o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí podľa § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil, nakoľko dokazovanie, ktoré vykonal okresný súd na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por. prehratím zvukového záznamu hovoru č. 209642 z 27.8.2019 (prepis na č. l. 2369), hovoru č. 84158 zo 6.6.2021 (prepis na č. l. 2333), hovoru č. 178045 z 30.7.2019 (prepis na č. l. 2347), hovoru č. 209348 z 25.8.2019 (prepis na č. l. 2365), hovoru č. 67288 z 20.5.2019 (prepis na č. l. 2324), hovoru č. 76890 z 27.5.2019 (prepis na č. l. 2330), hovoru č. 206028 z 11.8.2019 (prepis na č. l. 2359), bolo potrebné doplniť o správu o tom, že záznam telekomunikačnej prevádzky a ich prepisy vyhotovil v počte listov 64 + CD nosič č. 234/2020 odbor zvláštnych policajných činností Západ Úradu zvláštnych policajných činností Prezídia Policajného zboru SR na základe príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky čísla 421 948 488 126 vydaný Okresným súdom Trnava pod sp. zn. OSTT-V-206-1/2019-Ntt (v spise na č. l. 2319).

Po doplnení dokazovania sa pristúpilo ku konečným návrhom. Prokurátorka sa pridržala písomne podaného odvolania vo všetkých jeho bodoch a všetkých jeho argumentoch. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. podľa uváženia podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol. Čo sa týka odvolaní oboch obžalovaných, tieto navrhla podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné. Obhajkyňa Doc. JUDr. Miroslava Vráblová, PhD. v plnom rozsahu zotrvala na písomných dôvodoch odvolania a navrhla napadnutý rozsudok podľa § 321 Tr. por. zrušiť a podľa § 322 Tr. por. vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Obhajca Mgr. Ing. Marián Galbavý vo vzťahu k odvolaniu prokurátorky navrhol, aby ho súd podľa § 319 Tr. por. zamietol. Vo vzťahu k odvolaniu obž. Žáka sa pridržal písomného odvolania a dôvodov v ňom uvedených a žiadal, aby krajský súd postupoval podľa § 321 Tr. por. a zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a následne v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o tom, že obžalovaný je vinný podľa miernejšieho ustanovenia tohto trestného činu. V prípade, že súd rozhodne o nepodmienečnom treste, žiadal krajský súd, aby v zmysle § 408 ods. 3 Tr. por. poskytol odsúdenému primeranú lehotu jedného mesiaca pred nástupom do výkonu trestu za účelom postupu podľa § 409, príp. § 413 Tr. por. vzhľadom na jeho závažné imunitné ochorenie a pretrvávajúci pandemický stav v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody.

Obž. Z. v konečnom návrhu uviedol, že v živote urobil niekoľko chýb, stal sa aj drogovo závislým, napriek tomu si myslí, že viedol riadny život, chodil do práce, mal stabilný príjem, z tohto príjmu aj financoval svoju závislosť. Uvedomil si, že užívanie návykových látok nie je správna cesta. Snažil sa s tým aj prestať. Vzhľadom k tomu, že nevyhľadal lekársku pomoc, k závislosti sa vždy vrátil. Nepovažuje sa za člena

organizovanej skupiny, predajom drog sa tiež nezaoberal a myslí si, že trest 10 rokov a 6 mesiacov je veľmi prísny. V ostatnom sa pridrižiava toho, čo uviedla jeho obhajkyňa.

Podľa § 315 Tr. por. o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní preskúmal napadnuté výroky rozsudku a zistil, že odvolanie podali oprávnené osoby (prokurátor a obžalovaní), v zákonnom stanovenej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Pokiaľ ide o konanie, obž. Z. namietal, že okresný súd výrok o jeho vine oprel o dôkazy - zvukové záznamy z odposluchov - ktoré na hlavnom pojednávaní nevykonal zákonným spôsobom podľa ust. § 270 ods. 2 Tr. por., keďže neoboznámil správu o tom, akým spôsobom a kým boli zvukové záznamy vyhotovené alebo získané.

Táto námietka bola dôvodná nielen vo vzťahu k obž. Z., ale aj vo vzťahu k obž. Y.. Krajský súd preto na verejnom zasadnutí dokazovanie doplnil súc toho názoru, že procesná situácia umožňuje v takomto prípade správu o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný, oboznámiť aj dodatočne.

Pokiaľ obž. Z. namietal, že kľúčoví svedkovia - A. I., K. Z., Ing. S. L., O. P. a Mgr. Z. O. - neboli v prípravnom konaní vypočutí, v dôsledku čoho boli zásadne porušené jeho práva na obhajobu (nevedel ako budú vypovedať, nevedel sa zariadiť), k tomu krajský súd uvádza, že prokurátor na podporu obžaloby môže v konaní pred súdom navrhnúť vykonanie aj takých dôkazov, ktoré neboli vykonané v prípravnom konaní. O taký prípad išlo aj v posudzovanej veci, keď spomínaných svedkov prokurátor navrhol už v obžalobe vypočuť. Obžaloba pritom bola obž. Z. a jeho obhajkyňi riadne doručená. Obhajoba tak mala možnosť sa na výsluchy týchto osôb náležite pripraviť. Právo na kontradiktórny postup bolo takisto zachované. Uvedeným postupom podľa názoru krajského súdu neboli porušené žiadne obhajobné práva obž. Z., toľž nie zásadným spôsobom. Nešlo totiž o kľúčový dôkaz, o ktorý prokurátor svoju obžalobu opiera.

Iné chyby konania namietané neboli a krajský súd vlastným prieskumom nezistil také podstatné chyby, ktoré by mali vplyv na správnosť a úplnosť skutkových zistení a súčasne by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správne rozhodnutiu o vine oboch obžalovaných. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou oboch obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé a spĺňa kritériá predpokladané ust. § 168 ods. 1 Tr. por. Krajský súd voči odôvodneniu napadnutého rozsudku nemá podstatné výhrady, preto si ho v podstatných častiach osvojuje.

Súčasne je potrebné stranám pripomenúť, že tak okresný, ako aj krajský súd nie sú povinné dať odpoveď na všetky ich uplatnené námietky, ale len na tie, ktoré sú kľúčové pre posúdenie veci v otázke viny a na ňu nadväzujúcich výrokov o treste a ochrannom opatrení. Týmto pravidlom sa riadil aj krajský súd pri argumentácii k odvolacím námietkam prokurátora a oboch obžalovaných.

K odvolaniu prokurátora v neprospech oboch obžalovaných

Gro odvolacích námietok prokurátora spočívalo na spochybňovaní záveru okresného súdu, že obž. Z. a obž. Y. nespáchali skutky ako členovia organizovanej skupiny. Podľa prokurátora vykonané dokazovanie svedčí pre opačný záver a poukázal najmä na výpoveď A. D. na hlavnom pojednávaní.

A. pripomenúť, že základnými kvalifikačnými znakmi organizovanej skupiny, ktoré ju odlišujú od inej, menej závažnej súčinnosti páchatelov (najmä spolupáchatelstva alebo účastníctva) sú spolčenie najmenej troch osôb, vopred stanovený účel, ktorým je spáchanie trestného činu, určitá del'ba vopred určených úloh medzi jednotlivými členmi, plánovitosťou a koordinovanosťou do takej miery, aby sa zvýšila pravdepodobnosť úspešnosti spáchania trestného činu (R 53/1976). Pri organizovanej skupine sa nevyžaduje jej dlhšie trvanie, rovnako sa nevyžaduje pevná štruktúra alebo hierarchia (tieto znaky musia byť splnené pri zločineckej skupine). Konanie vo forme organizovanej skupiny nevylučuje ani skutočnosť, že niektorý jej člen disponuje len čiastkovými informáciami bez vedomosti o všetkých detailoch plánovaného trestného činu. Podstatná je vôľa spáchať trestný čin spoločným koordinovaným konaním s minimálne ďalšími dvoma osobami s určitou del'bou úloh medzi nimi. Ani prípadná nevedomosť jedného člena skupiny o ďalšom členovi, ktorý ma spáchanie trestného činu rovnako uľahčiť samo o sebe nesvedčí o tom, že takéto zoskupenie nie je organizovanou skupinou (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 To 12/2009 zo dňa 19. augusta 2010, uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4Tdo/11/2018 zo dňa 25. septembra 2018 a ďalšie).

Okresný súd sa na str. 28-30 odôvodnenia napadnutého rozsudku podrobne rozviedol, prečo na základe vykonaného dokazovania usúdil, že obž. Z. a obž. Y. súdené skutky nespáchali ako členovia organizovanej skupiny. Správne poukázal na to, že táto skutočnosť musí byť v konaní preukázaná bez dôvodných pochybností, nemôže sa opierať len o akési domnienky či hypotézy.

Okresný súd tiež správne poukázal na to, že na členstvo obž. Z. a Y. v organizovanej skupine nemožno usudzovať len na základe toho, že pôvodne spoluobžalovaní O. M., A. D. a K. K., ktorí boli vylúčení na samostatné konanie, vyhlásili pred okresným súdom vinu podľa obžaloby, kde sa okrem iného priznali aj k členstvu v organizovanej skupine.

Krajský súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že vo vzťahu k obž. Z. a obž. Y. vykonaným dokazovaním nebolo mimo akúkoľvek pochybnosť preukázané, že medzi O. M., A. D. či K. K. na strane jednej a obž. Z. či Y. na strane druhej došlo k akejkoľvek dohode o spáchaní trestného činu, či o del'be úloh. Už vôbec nebol v ich konaní preukázaný prvok plánovitosti a koordinovanosti.

Správne okresný súd poukázal na fakt, že obž. Z. a obž. Y. ako osoby drogovovo závislé boli čisto len odberateľmi drog. Drogy nakupovali v množstve podľa vlastného uváženia, vždy len ak na ne mali peniaze a v zásade im bolo jedno, od koho si ich zadovážia. Ak by neboli od A. D., boli by od kohokoľvek iného, čo vyplýva aj z oboznámených prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky v prípade obž. Y., kde tento si pervitín zadovážoval aj od iných osôb (viď prepisy na čl. 1715-1737). Skutočne nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by títo dvaja obžalovaní mali byť nejakým spôsobom zainteresovaní na umiestnení pervitínu vyrobeného O. M. na trh konečným spotrebiteľom, už vôbec, že by z toho mali nejaké provízie resp. profit.

Pokiaľ ide o výpoveď A. D. z prípravného konania z 24. marca 2020, táto bola oboznámená na hlavnom pojednávaní len v časti navrhutej obhajcami za účelom odstránenia rozporov. Vo zvyšnej časti táto výpoveď na hlavnom pojednávaní oboznámená nebola, nemôže byť preto v danej časti ani hodnotená a je nesprávne, ak prokurátor opiera svoje úvahy aj o neoboznámené časti spomínanej výpovede. Prokurátora ohľadom existencie organizovanej skupiny zaťažovalo dôkazné bremeno, preto mal dôsledne trvať na oboznámení tej časti výpovede menovanej z prípravného konania, kde podľa neho opisovala mechanizmus fungovania organizovanej skupiny. O. M. na hlavnom pojednávaní využil právo a odmietol vypovedať, takže jeho výpoveď ohľadom fungovania organizovanej skupiny žiadne poznatky nepriniesla, skôr naopak, keďže dodal, že obž. Z. a Y. nepozná. Výpoveď K. K. z prípravného konania, po tom čo využil svoje právo a odmietol vypovedať, síce bola riadne oboznámená, no ani z nej nemožno dospieť k exaktnému záveru o tom, že menovaní fungovali ako organizovaná skupina.

Ak za daného skutkového stavu označil okresný súd takýto vzťah za rýdzo dodávateľsko-odberateľský, nemožno mu podľa názoru krajského súdu v tomto smere nič vytknúť. Ani prokurátorom v odvolaní prízvukovaná výpoveď A. D. na hlavnom pojednávaní neumožňuje podľa názoru krajského súdu vyvodiť nespochybiteľný záver, že obž. Z. a obž. Y. konali ako členovia organizovanej skupiny.

Fakt, že A. D. obžalovaných odkazovala na K. K., keď sama pervitín nemala, ešte nedokazuje, že títo konali ako organizovaná skupina. Uvedené ostalo len v rovine indícií. Tu platí, že zo žiadnej výpovede alebo prepisu ITP nevyplývalo, že by obž. Z. alebo obž. Žák boli nejakým spôsobom od O. M., A. D. či K. K. úkolovaní v tom smere, že je potrebné O. M. vyrobené množstvo drog uviesť na trh konečným spotrebiteľom v konkrétnom čase a cene.

Z prezentovaných dôvodov považoval krajský súd odvolanie prokurátora za nedôvodné.

K odvolacím námietkam obž. Y. a obž. Z. čo do výroku o vine

Obž. Y. a obž. Z. zhodne v odvolaniach namietali skutkové zistenia okresného súdu týkajúce sa spôsobu a obdobia páchania trestnej činnosti. V tejto súvislosti namietali spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a okresnému súdu vytykali aj to, že sa nevyrovnal s ich obhajobnou argumentáciou.

Tieto ich odvolacie námietky vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozviedol, na základe akých dôkazov ustálil u oboch obžalovaných jednak obdobie páchania trestnej činnosti, ale aj jej spáchanie na viacerých osobách. Rovnako sa v dostatočnom rozsahu vyrovnal aj s obhajobnou argumentáciou oboch obžalovaných. Len samotný fakt, že sa s argumentáciou okresného súdu nestotožňujú ešte neznamená, že sa s ňou okresný súd nevyrovnal.

Pokiaľ ide o dvojročné obdobie páchania trestnej činnosti obž. Y., tu okresný súd jasne a zrozumiteľne uviedol, že okrem výpovede obž. Y., ktorý priznal zadovážovanie pervitínu v období pol roka, vychádzal primárne z výpovede A. D., ktorá potvrdila predaj pervitínu obž. Y. po dobu dvoch rokov pred jej zadržaním. Treba tiež poukázať na výpoveď svedka M., ktorý priznal, že po drogy s obž. Y. chodil minimálne rok. Súčasne okresný súd uviedol, prečo obžalovanému neuveril to, že si drogy od A. D. kupoval len pol roka a ani to, že rok a pol v ostatných dvoch rokoch pred zadržaním drogy neužíval. V ďalšom krajský súd poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby ju opakovať.

Pokiaľ ide o trojročné obdobie páchania trestnej činnosti obž. Z., tu okresný súd opäť jasne a zrozumiteľne uviedol, že primárne vychádzal z vlastnej výpovede obž. Z. a sekundárne z výpovede A. D. a K. K.. A. D. potvrdila predaj pervitínu obž. Z. po dobu troch rokov pred jej zadržaním. Jej výpoveď bola podporená aj prepismi záznamov o telekomunikačnej prevádzke. Okresný súd dodal, že obdobie páchania trestnej činnosti obž. Z. korešponduje s obdobím jeho závislosti, ako ho sám popísal. V ďalšom krajský súd poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby ju opakovať. Pokiaľ obaja obžalovaní v odvolaní namietali, že drogy nepredávali viacerým osobám, rovnako ide o námietku nedôvodnú.

Z predaja drog trom osobám, čo napĺňa kvalifikačný znak - závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Tr. zák., obž. Y. bezpečne usvedčujú prepisy záznamov z telekomunikačnej prevádzky resp. záznamy hovorov so svedkami A. M. (v spise na č. I. 1723, 1724, 1733, 1734) a J. L. (v spise na č. I. 1730, 1731, 1736). Správne obž. Y. v odvolaní poukázal na to, že ohľadom svedka A. K. žiadne prepisy záznamov z telekomunikačnej prevádzky resp. záznamy hovorov neexistujú.

Obž. Y. z predaja pervitínu viacerým osobám usvedčuje okrem vlastnej výpovede, kde priznal predaj pervitínu svedkovi L. (v spise na č. I. 2892) aj svedecké výpovede svedkov M., L. a K.. Pokiaľ obž. Y. namietal, že svedkovi K. on drogy nepredával, že tento chodil výlučne spolu so svedkom L., k tomu krajský súd uvádza, že svedok K. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil, že si od obž. Y. kupoval drogy. Konfrontácia, na ktorú obž. Y. poukázal v odvolaní, podľa názoru krajského súdu rozpory neodstránila, svedok pripustil možnosť, že si drogy kupoval od obž. Y. aj sám, nielen v sprievode svedka L..

K obrane obž. Y., že M. drogy nepredával, ale keď ich bolo viac, tak sa na ne poskladali, aby mali lepšiu cenu a on ich išiel kúpiť A. D., krajský súd uvádza, že nielen samotná kúpa psychotropných látok je trestná, ale aj sprostredkovanie tejto činnosti. Ak teda obž. Y. sám priznáva, že sprostredkoval kúpu pervitínu aj pre svedka M., tak v podstate sám priznáva spáchanie činu na tejto osobe.

Obž. Z. z predaja drog minimálne trom osobám bezpečne usvedčujú prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky resp. záznamy hovorov s Mgr. Z. O., A. I., Ing. S. L., s ktorými komunikoval v inotajoch. Tu sa krajský súd plne stotožnil s argumentáciou okresného súdu, že slovné spojenia „kúsok kolobežky“ a „kúsok bicykla“ je možné vysvetliť jedine v tom smere, že išlo o predaj drogy, lebo je nelogické predávať bicykel alebo kolobežku po kúskoch. Správne okresný súd výpovede svedkov Mgr. Z. O., A. I. a Ing. S. L. na hlavnom pojednávaní, v ktorých ozrejmovali význam uvedených inotajov, vyhodnotil ako nevierohodné, produkované s cieľom vyvinúť obž. Z.. Uvedené prepisy bolo potrebné vyhodnocovať v kontexte ostatných vo veci vykonaných dôkazov, ktoré preukazujú nákup pervitínu obž. Z. v rozsahu, ktorý prekračoval rámec jeho bežnej spotreby. Správne tiež okresný súd poukázal na

prepis záznamu hovoru obž. Z. a s jeho bratom K., kde sa celkom jasne dohadovali o množstve pervitínu, ktorým obž. Z. v tom čase disponoval.

V súvislosti s predajom pervitínu viacerým osobám zo strany obž. Y. a obž. Z. je potrebné v neposlednom rade opäť poukázať na výpoveď A. D., ktorá uviedla, že obaja obžalovaní od nej kupovali pervitín približne každé tri dni v objeme päť kubíkov. Nákupy v takomto množstve a frekvencii celkom zjavne presahujú bežný rámec osobnej spotreby obžalovaných, čo len utvrdzuje krajský súd v tom, že obžalovaní nemali pervitín len pre vlastnú spotrebu, ale venovali sa aj jeho predaju ďalším osobám.

Pokiaľ sa obaja obžalovaní v odvolaniach domáhali, aby súd výpovede A. D., K. K., ale aj výpovede svedkov vyhodnotil inak, konkrétne v ich prospech, k tomu krajský súd uvádza, že v trestnom konaní je proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.08.2015, sp. zn. 4 Tdo/36/2015).

Pokiaľ ide o zvyšné odvolacie námietky oboch obžalovaných, tieto sú v podstate len opakovaním obhajoby použitej v konaní pred okresným súdom, s ktorou sa okresný súd v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal. Bez nutnosti opakovania krajský súd na argumenty okresného súdu odkazuje a dodáva, že právo na spravodlivý proces neznamená právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov.

Z prezentovaných dôvodov považoval krajský súd odvolania oboch obžalovaných v časti výroku o vine za nedôvodné.

K odvolacím námietkam obž. Y. a obž. Z. čo do právneho posúdenia skutku

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, tejto sa okresný súd podrobne venoval v odôvodnení napadnutého rozsudku. Keďže ním ustálená právna kvalifikácia zodpovedá u oboch obžalovaných stavu veci a zákonu, krajský súd v podrobnostiach poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, opäť bez potreby ju opakovať.

K tomu krajský súd uvádza, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, aby skutok, z ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete výroku o vine rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu. Odvolacie námietky spochybňujúce správnosť právnej kvalifikácie preto musia logicky vychádzať z toho skutkového stavu, ktorý bol ustálený okresným súdom v skutkovej vete výroku o vine rozsudku. Do tejto kategórie preto nespádajú také námietky, ktoré primárne spochybňujú správnosť skutkových zistení okresného súdu, z ktorých až následne odvodzujú nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku.

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd konštatuje, že žiadna z odvolacích námietok obžalovaných sa priamo netýkala správnosti právnej kvalifikácie skutku. Obaja obžalovaní sa totiž domáhali inej (pre nich miernejšej) právnej kvalifikácie skutku výlučne na základe iného (pre nich priaznivejšieho) hodnotenia dôkazov, v zmysle ktorého skutok nespáchali po dlhší čas a ani na viacerých osobách. Tu ale vykonaným dokazovaním bol preukázaný pravý opak.

Napriek tomu považuje krajský súd k právnej kvalifikácii skutku podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák. uviesť, že kvalifikačný znak - po dlhší čas - nemá legálnu definíciu. Výklad tohto pojmu bol prenechaný súdnej praxi. Už z jeho gramatického výkladu však možno vyvodit', že musí ísť o tak dlhý čas, ktorý jednak prekračuje inak obvyklý čas páchania konkrétnej trestnej činnosti (tzv. kvantitatívna stránka), jednak použitie základnej skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu by dostatočne nevystihovalo závažnosť spôsobu konania konkrétneho páchatel'a (tzv. kvalitatívna stránka). Tento znak je preto treba posudzovať individuálne v každom konkrétnom prípade, s ohľadom na všetky jeho okolnosti. Páchanie trestného činu po dlhší čas spravidla znamená pokračovanie v trestnej činnosti po dobu viacerých mesiacov, súdnou praxou ustálenou na dobu 6 mesiacov. Pokiaľ ide o trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák., v rámci judikatúry sa táto doba u páchatel'ov, ktorí sú sami konzumentmi takýchto látok, judikovala na 1 rok (R 13/2012 - V zmysle cit. judikátu doba páchania trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov

alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. obvineným, ktorý je sám závislým užívateľom drogy, nepresahujúca jeden rok, spravidla nemôže byť považovaná za závažnejší spôsob konania v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zák., pretože neprekračuje obvyklú dobu páchania takéhoto činu závislou osobou). Rozlišovanie páchatel'ov, ktorí sú sami užívateľmi drogy a páchatel'ov, ktorí sú tzv. díleri, teda tí, ktorí drogy najmä distribuujú ďalej konečným spotrebiteľom, má svoj význam a opodstatnenie. V prípade prvej skupiny, s ohľadom na jej špecifickosť, keď páchatel' je sám osobou závislou a zbaviť sa takejto závislosti bez adekvátnej lekárskej pomoci je veľmi náročné až nemožné, pričom čas liečenia sa pohybuje v rozpätí i niekoľko desiatok mesiacov, je táto doba dlhšia. U páchatel'a, ktorý je dílerom (prípadne i sám drogy užíva), postačí na naplnenie tohto kvalifikačného znaku aj kratšia doba. Rozhodnutie R 13/2012 vo vyššie citovanej právnej vete používa pri určení minimálnej doby jedného roka, zodpovedajúcej znaku „po dlhší čas“, slovo „spravidla“. Toto rozhodnutie riešilo situáciu, keď si páchatel' drogu pre vlastnú potrebu vyrobil a prechovával v množstve, ktoré presahovalo množstvo zodpovedajúce prechovávaní drogy pre vlastnú potrebu v zmysle § 135 ods. 2 Tr. zák.

U obž. Y. okresný súd v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku ustálil páchanie skutku od septembra 2017 do 16. septembra 2019 a u obž. Z. od septembra 2016 do 16. septembra 2019.

Spomínané časové kritérium (minimálne jeden rok) bolo u obžalovaných nepochybne zachované, no v ich prípade by podľa názoru krajského súdu na naplnenie tohto kvalifikačného znaku postačila aj kratšia doba, najmenej 6 mesiacov, ktorú obaja obžalovaní v podstate priznávajú. Obaja obžalovaní totiž drogy preukázateľne aj ďalej predávali, preto je bez významu, či popri činnosti „dealera“ drogu aj sami užívali (čo je u tejto kategórie osôb bežné) alebo nie. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na intenzitu (danú frekvenciou odberov a množstvom) páchania drogovej trestnej činnosti oboch obžalovaných, ako ju opísala vo svojej výpovedi A. D..

K trestom všeobecne

Krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'ami.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj

morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Podľa § 34 odsek 5 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmere prihliadne súd u spolupáchatel'ov aj na to, ako mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Z uvedených kritérií krajský súd pri posudzovaní zákonnosti a primeranosti uložených trestov vychádzal. K odvolaniu obž. Z. proti výroku o treste

Odvolaie obž. Z. čo do výroku o treste nepovažoval krajský za dôvodné.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce výroku o treste, obžalovaný mu žiadne chyby nevytýkal a krajský súd ich vlastným prieskumom nezistil. Okresný súd ohľadom tohto výroku dokazovanie zákonným spôsobom a v dostatočnom rozsahu.

Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť a síce, že pred spáchaním skutku viedol riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zák.). Avšak s priznaním tejto poľahčujúcej okolnosti obžalovanému sa krajský súd nestotožňuje, nakoľko obžalovaný už bol v minulosti odsúdený. Fakt, že odsúdenia má už zahladené, na tomto závere nič nemenia, lebo zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin (R 71/1975). Fikcia zahladienia odsúdenia teda nebráni tomu, aby súd prihliadol na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin. Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. je možné priznať len páchatel'ovi, ktorý v minulosti žiaden trestný čin nespáchal. Pre absenciu odvolania prokurátora voči výroku o treste v neprospech obžalovaného nebolo možné uvedené pochybenie napraviť.

Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Tr. zák., že spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby, túto mu nebolo možné priznať. Z oboznámeného znaleckého posudku nevyplývajú také závery, ktoré by odôvodňovali priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti. Obžalovaný v odvolaní sám prizvukoval, že nebol odkázaný na príjem z predaja drog, lebo bol riadne zamestnaný. Napriek tomu bolo preukázané, že drogy ďalej predával. Rozumová a vôľová zložka bola v jeho konaní plne zachovaná, mohol sa slobodne rozhodnúť, či bude pervitín predávať alebo nie. Jeho závislosť ho v tomto smere nijako neobmedzovala.

Priťažujúcu okolnosť ani krajský súd nezistil. Pri prevahe poľahčujúcich okolností okresný súd správne aplikoval ust. § 38 odsek 3 Tr. zák. a znížil hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody ust. v § 172 odsek 2 Trestného zákona o jednu tretinu a trest ukladal v rozpätí trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov.

V tomto rozpätí okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov je trestom zákonným z pohľadu správne stanovenej trestnej sadzby a je aj trestom spravodlivým a primeraným, najmä vo vzťahu k osobe obžalovaného, okolnostiam trestnej činnosti a následku, ktorý bol trestným činom spôsobený. Takto uložený trest v sebe obsahuje prvky individuálnej, ako aj generálnej prevencie, vrátane morálneho odsúdenia konania obžalovaného.

Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal aplikácie ust. § 39 odsek 1 Tr. zák., krajský súd v zhode s názorom okresného súdu nezistil žiadne také výnimočné či už okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, ktoré by postup podľa tohto mimoriadneho zmierňujúceho ustanovenia odôvodňovali. Skutočnosti, na ktoré poukazoval obžalovaný vo svojom odvolaní takéto okolnosti nepredstavujú.

Obž. Z. ako páchatel' obzvlášť závažného zločinu mal byť podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd však využil možnosť upravenú v ust. § 48 ods. 4 Tr. zák. a zaradil ho do

ústavu s minimálnym stupňom stráženia súc toho názoru, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru jeho narušenia bude jeho náprava lepšie zaručená v tomto type ústavu, s ktorým postupom sa krajský súd stotožnil.

Pokiaľ ide o trest prepadnutia veci, tomuto obžalovaný v odvolaní žiadne chyby nevytýkal. Ani krajský súd ich vlastným prieskumom nezistil a preto konštatuje, že okresný súd pri jeho uložení podľa ust. § 60 ods. 1 Tr. zák. postupoval správne, keďže prepadnuté veci patrili obžalovanému a boli použité na spáchanie trestnej činnosti. Rovnako správne okresný súd rozhodol, že sa ich vlastníkom stáva štát.

K odvolaniu obž. Y. proti výroku o treste

Pokiaľ ide o odvolanie obž. Y. čo do výroku o treste, toto rovnako nepovažoval krajský za dôvodné.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce výroku o treste, obžalovaný mu žiadne chyby nevytykal a krajský súd ich vlastným prieskumom nezistil. Okresný súd ohľadom tohto výroku dokazovanie zákonným spôsobom a v dostatočnom rozsahu.

Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd správne u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a pri neexistencii priťažujúcej okolnosti postupoval správne, keď za použitia ust. § 38 odsek 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody ust. v § 172 odsek 2 Trestného zákona o jednu tretinu, na 13 rokov a 4 mesiace.

V tomto rozpätí okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov je trestom zákonným z pohľadu správne stanovenej trestnej sadzby a je aj trestom spravodlivým a primeraným, najmä vo vzťahu k osobe obžalovaného, okolnostiam trestnej činnosti a následku, ktorý bol trestným činom spôsobený. Takto uložený trest v sebe obsahuje prvky individuálnej, ako aj generálnej prevencie, vrátane morálneho odsúdenia konania obžalovaného.

Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal aplikácie ust. § 39 odsek 1 Tr. zák., krajský súd v zhode s názorom okresného súdu nezistil žiadne také výnimočné či už okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, ktoré by postup podľa tohto mimoriadneho zmierňujúceho ustanovenia odôvodňovali. Skutočnosť, na ktoré poukazoval obžalovaný vo svojom odvolaní, sú tie isté, ktoré prezentoval už aj v konaní pred okresným súdom. Okresný súd sa s nimi v odôvodnení napadnutého rozsudku náležite vyrovnal. Krajský súd si túto argumentáciu v celom rozsahu osvojil, preto na ňu v podrobnostiach poukazuje bez potreby ju opakovať.

Obž. Y. ako páchatel' obzvlášť závažného zločinu mal byť podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd aj v jeho prípade využil možnosť upravenú v ust. § 48 odsek 4 Trestného zákona a zaradil ho do ústavu s minimálnym stupňom stráženia súc toho názoru, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru jeho narušenia bude jeho náprava lepšie zaručená v tomto type ústavu. Aj u tohto obžalovaného sa takýmto postupom krajský súd stotožnil.

Pokiaľ ide o trest prepadnutia vecí, tomuto obžalovaný v odvolaní žiadne chyby nevytykal. Ani krajský súd ich vlastným prieskumom nezistil a preto konštatuje, že okresný súd pri jeho uložení podľa ust. § 60 ods. 1 Tr. zák. postupoval správne, keďže prepadnuté veci patrili obžalovanému a boli použité na spáchanie trestnej činnosti. Rovnako správne okresný súd rozhodol, že sa ich vlastníkom stáva štát.

K uloženým ochranným opatreniam

Podľa § 317 ods. 2 Tr. por., ak bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušuje, preskúma v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Pokiaľ ide o ochranné opatrenia, obom obžalovaným bol uložený ochranný dohľad a obž. Provozníkovi aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Žiaden z obžalovaných týmto výrokom v odvolaní konkrétne chyby nevytykal a nenamietal ani konanie im predchádzajúce.

S poukazom na cit. ust. § 317 ods. 2 Tr. por. krajský súd u každého z týchto obžalovaných preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o ochrannom dohľade a u obž. Provozníka aj výroku o ochrannom liečení, tiež konanie im predchádzajúce, no žiadne pochybenia nezistil.

Ochranný dohľad bol v tomto prípade ukladaný v súlade s ust. § 76 odsek 1 Tr. zák. ako obligatórna sankcia určená páchatel'om obzvlášť závažného zločinu odsúdeným na nepodmienečný trest odňatia slobody, čo je prípad každého z obžalovaných. Výmera ochranného dohľadu na úrovni 2 rokov je v zmysle ust. § 78 ods. 1 Tr. zák. v strede zákonného rozpätia 1 rok až 3 roky a aj krajský súd ju považoval za primeranú okolnostiam prípadu a osobám obžalovaných. Toto ochranné opatrenie spolu s uloženými trestami napomôže u každého z obžalovaných k dovŕšeniu jeho nápravy.

Ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou bolo obž. Z. uložené taktiež dôvodne. Tu v podrobnostiach krajský súd poukazuje na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku, ktoré si krajský súd v celom rozsahu osvojuje.

Zhrnutie

Na základe prezentovaných úvah a právnych názorov krajský súd konštatuje, že v predmetnej trestnej veci nezistil žiadne zákonné dôvody na zrušenie či prípadnú zmenu napadnutého rozsudku, preto na verejnom zasadnutí odvolania prokurátora a oboch obžalovaných postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.